

د پاچاهانو دویم کتاب

ایلیا او اخزیا پاچا

۱ د اخاب له مړینې څخه وروسته موآبیان د اسرائیلیانو په وړاندې باغي شول.

۲ یوه ورځ اخزیا پاچا په سامره کې د خپلې مایې د دوهم پور د خونې د کړکۍ د جالی څخه راولوبد او سخت تپي شو. نو د عقرون ښار ته یې استازي ولېږل چې د هغو د خدای یعنې بل زبوب څخه پوښتنه وکړي چې هغه به روغ شي او که نه.

۳ په همدې وخت کې د څښتن فرښتې، ایلیا نبي چې د تشبې څخه ؤ د پاچا استازو ته ولېږه چې د هغوی سره وگوري او داسې ووايي: <تاسو ولې د عقرون د خدای بل زبوب سره سلا کوئ؟ آیا په اسرائیلو کې خدای نشته؟ ۴ اخزیا ته داسې ووايي: په دې خاطر چې داسې کار دې کړی دی نو ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شي او هرورمو به مړ شي!> څنگه چې ایلیا ته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل.

۵ کله چې استازي بېرته پاچا ته راستانه شول هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <ولې دومره ژر بېرته راغلی؟>

۶ هغوی ځواب ورکړ: <په لاره کې یو سړی زمونږ سره مخامخ شو او هغه مونږ ته وویل: راستانه شی او خپل پاچا ته چې تاسو یې رالېږلي یئ ووايي چې څښتن داسې وایي: آیا په اسرائیلو کې خدای نشته چې ته د عقرون د خدای بل زبوب څخه مشوره غواړې؟ نو ځکه ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شي او هرورمو به مړ شي.>

۷ اخزیا پوښتنه وکړه: <هغه سړی څنگه ښکارېده؟>

۸ هغوی ځواب ورکړ: <هغه بېر وښتېن درلودل او د څرمنې کمربند یې په ملا پورې تړلی ؤ.>

اخزیا په ځواب کې وویل: <هغه ایلیا چې د تشبې څخه دی.>

۹ نو هغه یو عسکري منصبدار د پنځوسو عسکرو سره ولېږه چې ایلیا راولي. په دې وخت کې ایلیا د غونډۍ د پاسه ناست ؤ. عسکري منصبدار هغه ته ورغی او ورته وېې ویل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې رابښکته شه.>

۱۰ ایلیا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي یم نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> ناڅاپه د اسمان څخه اور نازل شو او هغه عسکري منصبدار او د هغه نفر یې وسوځول.

۱۱ اخزیا یو بل منصبدار او نور پنځوس عسکر ایلیا ته ورولېږل. هغه منصبدار وویل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې ژر رابښکته شه.>

۱۲ ایلیا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي یم، نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> او خدای له اسمان څخه په هغه او د هغه په نفرو باندې اور نازل کړ.

۱۳ اخزیا د درېم ځل دپاره یو عسکري منصبدار د نورو پنځوسو عسکرو سره ولېږه. هغه منصبدار غونډۍ ته وروخت، ایلیا ته په گوندو شو او زاری یې ورته وکړې: <ای د خدای نبي، په ما او په خپلو پنځوسو خدمتگارانو باندې رحم وکړئ او مونږ ژوندي پرېږدئ! ۱۴ هغه دوه نور منصبداران او د

هغوی عسکر چې مخکې ستاسو حضور ته راغلي وو هغه اور چې د اسمان څخه رانازل شوی و هغوی یې له منځه یوړل، مگر په ما باندې رحم وکړی!>

۱۵) د څښتن فرښتې ایلیا ته وویل: <مه وپریږه، د هغه سره لار شه.> نو ایلیا پاڅېد او د هغه منصبدار سره پاچا ته روان شو.

۱۶) کله چې ایلیا ورورسېده، اخزیا ته یې وویل: <څښتن داسې فرمایي چې تا ولې د عقرون د خدای بعل زبوب څخه د پوښتنې دپاره استازي لېرلي وو؟ آیا په اسراییلو کې خدای نشته؟ نو ځکه ته به د ناروغی د بسترې جگ نه شې او هر ورو به مې شې.>

۱۷) لکه څنگه چې څښتن د ایلیا په وسیله فرمایلي وو، اخزیا مړ شو. مگر په دې خاطر چې اخزیا زوی نه درلود، نو د هغه ورور یورام د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د یهودا د پاچا یهو شافاط د زوی یهورام د پاچاهۍ په دویم کال کې وشوه. ۱۸) د اخزیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

ایلیا اسمان ته خپړول کېږي

۲ ۱) هغه وخت راوړسېده چې څښتن ایلیا په یوې زوروره سیلی کې اسمان ته پورته کړي. کله چې ایلیا او الیشع د جلجال څخه وتل ۲) ایلیا الیشع ته وویل: <څښتن غواړي چې زه بیت بیل ته لار شم، مگر ته باید همدلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم هر څه چې کېږي زه به تاسو یواځې پرېږدم!> او هغه د ایلیا سره بیت بیل ته لاړ.

۳) د نبیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟> الیشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وایئ.>

۴) بیا ایلیا وویل: <ای الیشع، اوس څښتن غواړي چې زه اریحا ته لار شم، مگر ته باید دلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم، چې هر څه چې کېږي زه به تاسو یواځې پرېږدم!> او هغه د ایلیا سره اریحا ته لاړ.

۵) د نبیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟> الیشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وایئ.>

۶) بیا ایلیا الیشع ته وویل: <اوس څښتن غواړي چې زه د اردن سیند ته لار شم، مگر ته باید دلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې تاسو به یواځې پرېږدم!> نو دواړه یوځای سره روان شول.

۷) د نبیانو یوه پنځوس کسيزه ډله د اریحا څخه د هغوی پسې روانه شوله. ایلیا او الیشع د سیند په غاړه ودرېدل او هغه ډله لږ لیرې هغوی ته مخامخ ودرېدله. ۸) ایلیا خپله چپنه وویستله، بیا یې هغه راتاوه کړه او اوبه یې ووهلې. په سیند کې لاره خلاصه شوه او دواړه په وچې پورې وتل.

۹) وروسته له دې چې هغوی د سیند بلې خواته تېر شول، ایلیا وویل: <ای الیشع، مخکې له دې چې زه ستا څخه لیرې یوړل شم، ووايه چې ستا دپاره څه وکړم؟>

الیشع ځواب ورکړ: <د خپل روح د قدرت څخه دې ماته داسې برخه راکړه چې ستا ځای ونیسم.>

۱۰) ایلیا ځواب ورکړ: <دا اسانه هیله نه ده. دا به یواځې هغه وخت لاس ته راوړې چې ته ما په خپلو سترگو ووينې چې زه ستا څخه لیرې یوړل کېرم. که ومې نه وینې نو خپله هیله به لاس ته رانه وړې.>

۱۱) ایلیا او الیشع له یو بل سره خبرې کولې او روان وو، چې یوناخاپه د هغوی په منځ کې لمبه لرونکې جنگي گاډی د اور لرونکو آسونو سره رابنکاره شوه. سمدستي یوې سیلی ایلیا اسمان ته پورته کړ. ۱۲) الیشع دغه صحنه ولیدله او په چیغو یې ایلیا ته وویل: <پلاره! د اسراییلو جنگي گاډی او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟> هغه یې نور ونه لید، بیا نو الیشع له غمه خپل کالي وشلول.

۱۳) بیا هغه د ایلیا چپنه چې ورڅخه لوبدلې وه راپورته کړه، بېرته لار او د اردن د سیند په غاړه ودرېد. ۱۴) هغه اوبه په چپنې باندې ووهلې او وپې وویل: <څښتن د ایلیا خدای چېرې دی؟> کله چې الیشع دا کار وکړ په اوبو کې یوه وچه لاره خلاصه شوه او هغه پکې تېر شو.

۱۵) کله چې د اریحا نیانو دا پېښه ولیدله، هغوی یو بل ته وویل: <د ایلیا روح په الیشع باندې نازل شو!> هغوی الیشع ته ورغلل او د درناوي په خاطر ورته تیب شول ۱۶) او وپې وویل: <مونږ پنځوس قوي نفر یو او ستاسو په خدمت کې حاضر یو. اجازه راکړئ چې ستاسو بادار ولټوو. کېدای شي چې د څښتن روح هغه کوم غره یا کومې درې ته وړی وي.>

الیشع ځواب ورکړ: <نه، مه یې لټوئ.>

۱۷) هغوی دومره زاری وکړې ترڅو چې الیشع مجبور شو چې هغوی ته اجازه ورکړي چې هغه ولټوي. هغوی درې ورځې ایلیا ولټاوه مگر هغه یې پیدا نه کړ. ۱۸) هغوی بېرته اریحا ته راستانه شول او الیشع ورته وویل: <ما تاسو ته نه وو ویلي چې هغه مه لټوئ؟>

د الیشع معجزه

۱۹) یوه ورځ د اریحا خلکو وویل: <ای الیشع، تاسو وینئ چې زمونږ ښار په ډېر ښه ځای کې دی. مگر زمونږ اوبه دومره خرابې دي چې ځمکه یې شاړه کړې ده.>

۲۰) هغه ځواب ورکړ: <په یوې نوې کاسې کې لږه مالکه واچوئ او ماته یې راوړئ.>

هغوی الیشع ته کاسه د مالګې سره راوړله ۲۱) او هغه د ښار چپنې ته لار، مالګه یې په اوبو کې واچوله او وپې وویل: <څښتن داسې فرمایي: زه به دا اوبه پاکې کړم. له دې نه وروسته به اوبه ستاسو د مرګ سبب ونه ګرځي او هېڅکله به ځمکه شاړه پاتې نه شي.>

۲۲) لکه څنګه چې الیشع ویلي وو تر نن ورځې پورې اوبه پاکې دي.

په الیشع باندې د هلکانو ملنډې

۲۳) الیشع د اریحا څخه بیت ییل ته روان شو. په لاره کې څو هلکانو په هغه باندې ملنډې وهل پیل کړل او چیغې یې وهلې: <ای گنجیه، لار شه! ای

گنجیه، لار شه! < ۲۴ > ایسح مخ راواراوه او هلکانو ته یې په څیر سره وکتل. بیا یې په هغوی باندې د څښتن په نامه لعنت ووايه. نو د ځنگل څخه دوه ایرې راووتلې او د هلکانو څخه یې دوه څلوېښت تنه توتې توتې کړل.

۲۵ < ایسح د کرمل غره ته لار او وروسته بیا سامرې ته ستون شو.

د اسراییلو او موآب ترمنځ جگړه

۲ < ۱ > د یهودا د پاچا یهوشافاط د پاچاهۍ په اتلسم کال، یورام د اخاب زوی د اسراییلو پاچا شو. یورام په سامره کې دولس کاله پاچاهي وکړه. < ۲ > هغه د څښتن په وړاندې گناه وکړه، مگر د خپل مور او پلار په شان گناهکار نه ؤ. یورام هغه بت راوغورځاوه، چې د هغه پلار د بل د عبادت دپاره جوړ کړی ؤ. < ۳ > مگر هغه داسې د گناه څخه ډک کارونه کول چې د نباط زوی یروبعام په اسراییلو باندې کړي وو. یورام دا بد کارونه پرېښودل.

۴ < ۲ > د موآب پاچا میسح پسونه ساتل، نو هغه به هر کال د باج په توگه د اسراییلو پاچا ته سل زره وري او د سلو زرو پسونو وړی ورکولې. < ۳ > مگر کله چې اخاب مړ شو، میسح د اسراییلو په مقابل کې یاغي شو.

۶ < ۶ > په دې خاطر یورام د سامرې څخه روان شو او د اسراییلو ټول لښکر یې سره راغونډ کړ. < ۷ > هغه د یهودا پاچا یهوشافاط ته دا پیغام ورولېږه: < موآب پاچا زما په ضد یاغي شوی دی. آیا زما سره به لار شې چې د هغه سره وجنگېږو؟ >

یهوشافاط په ځواب کې وویل: < هو، زه به درسره لار شم. زه ستا پلوي کوم او زما عسکر او آسونه ستا په خدمت کې دي. > < ۸ > مگر په کومه لاره به لار شو؟ <

یورام ځواب ورکړ: < د ادم د دښتې په لار به لار شو. >

۹ < ۹ > نو د اسراییلو، یهودا او ادم پاچاهان د خپلو لښکرو سره روان شول. مگر وروسته له اوو ورځو د غیر مستقیمې لارې څخه د هغوی او د هغو د څارویو دپاره د څښلو اوبه پاتې نه شوې. < ۱۰ > یورام پاچا پوښتنه وکړه: < اوس څه وکړو؟ څښتن مونږ درې پاچاهان د دې دپاره دلته راوستو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي. >

۱۱ < ۱۱ > یهوشافاط پوښتنه وکړه: < آیا د څښتن کوم نبي دلته شته چې مونږ د هغه په وسیله د څښتن څخه مشوره وغواړو؟ >

د یورام د منصبدارانو څخه یو تن ځواب ورکړ: < د شافاط زوی ایسح دلته دی. هغه د ایلیا مرستیال ؤ. >

۱۲ < ۱۲ > یهوشافاط ځواب ورکړ: < هغه د څښتن رښتینی نبي دی. >

درې واړه پاچاهان ایسح ته ورغلل. < ۱۳ > ایسح د اسراییلو له پاچا یورام څخه پوښتنه وکړه: < ماته ولې راغلې؟ ورشه او د خپل پلار او مور د نبیانو سره مشوره وکړه. >

یورام ځواب ورکړ: < نه، دا څښتن ؤ چې مونږ درې پاچاهان یې دلته راوستلو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي. >

۱۴ < ۱۴ > ایسح هغه ته وویل: < زه د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه یې خدمت کوم قسم خورم که یهوشافاط پاچا، چې زه د هغه درناوی کوم، درسره نه وای نو تاته به مې کتلي هم نه وای. > < ۱۵ > بیا ایسح وویل: < داسې یو څوک راوغواړه چې رباب غږولی شي. >

رباب غروونکي په رباب غرولو باندې پیل وکړ. د خښتن قدرت په الیشع باندې نازل شو (۱۶) او هغه وویل: <خښتن فرمایي چې د دې وچ خوږ په هرځای کې لښتي وباسئ. (۱۷) که څه هم تاسو به نه باد ووينئ او نه باران، مگر دا وچ خوږ به د اوبو څخه ډک شي او ستاسو او ستاسو د څارويو دپاره به دلته اوبه پرېمانه وي. (۱۸) د خښتن دپاره دا یو ساده کار دی، هغه به ستاسو سره دا مرسته هم وکړي چې د موآب لښکرو ته ماتې ورکړئ. (۱۹) تاسو به د هغوی دپوال لرونکي ښارونه او مهم ښارگوټي ونیسئ. تاسو به د هغوی ښې ونې ووهئ او د اوبو ټولې چینې به یې بندې کړئ، د هغوی حاصلخېزې ځمکې به له تېرو څخه ډکې کړئ او هغه به له حاصله وغورځوئ. (۲۰) په بله ورځ د سهارنی قربانی د وړاندې کولو په وخت کې، یوناخا په د اوم له خوا څخه اوبه راوبهیدلې او ځمکه د اوبو څخه ډکه شوه.

(۲۱) د موآب خلکو اوورېدل چې درې پاچاهان د هغوی خواته راروان دي چې په دوی باندې برید وکړي. نو هغوی خپل ټول هغه کسان چې جگړه کولای شي د ځوانه څخه نیولې تر زاړه پورې سره راغونډ کړل او د هغوی لښکرې د هېواد په پوله کې د جگړې دپاره تیارې شوې. (۲۲) کله چې موآبیان سهار راپاڅېدل په اوبو باندې لمر لگېده او اوبه ورته لکه د وینو په شان سرې ښکاره کېدلې. (۲۳) هغوی وویل: <هغو وینو ته وگورئ! د هغو درې پاچاهانو لښکرې په خپل منځ کې سره جنگېدلې دي او یو او بل یې سره وژلي دي. راضئ چې ورشو او د هغوی کمپ لوټ کړو.>

(۲۴) مگر کله چې هغوی د اسراییلو کمپ ته ورسېدل، اسرایيلي عسکر راووتل او په هغوی باندې یې تر هغه وخته پورې برید وکړ ترڅو چې هغوی په شا شول او وتښتېدل. د اسراییلو لښکرو هغوی بېرته تر موآبه پورې تعقیب کړل او په تللو تللو کې یې له منځه یوړل. (۲۵) اسراییلیانو د موآبیانو ښارونه وران کړل. کله چې هر اسرایيلي د حاصلخېزه پټې څخه تېرېده په هغه باندې به یې تېره غورځوله ترڅو ټول پټي په تېرو باندې پټ شول. همدارنگه یې ښې ونې ووهلې او د اوبو چینې یې بندې کړې.

په پای کې یواځې د هغوی پایتخت د قیر حارست ښار جوړ پاتې شو، مگر هغو عسکرو چې مچنوغزې ورسره وې نوموړی ښار کلابند کړ او برید یې ورباندې وکړ. (۲۶) کله چې د موآب پاچا میسح ولیدل چې ماتې خوري، نو اووه سوه عسکر یې چې تورې ورسره وې د ځانه سره یوړل او هڅه یې وکړه چې د جگړې هغه کرښه ماته کړي چې ادومي لښکرې پکې ځای په ځای شوې وې، مگر هغه ناکام شو. (۲۷) نو هغه خپل مشر زوی چې د هغه څخه وروسته باید پاچا شوی وای ونيوه او هغه یې د ښار په دپوال باندې د نذرانې په توگه قرباني کړ. د اسرایيلي لښکرو زړونه د دې کار په لیدلو سره دومره د نفرت څخه ډک شول چې ښار یې پرېښود او بېرته خپل هېواد ته ستانه شول.

د الیشع مرسته د یوې غریبې کونډې سره

۴ (۱) یوه ورځ د نبیانو د ډلې څخه د یو ښي کونډه الیشع ته راغله او ویې ویل: <ښاغلیه! زما مېړه مړ شوی دی. لکه څنگه چې تاسو پوهېږئ هغه یو خښتن پرست سړی ؤ. مگر اوس یو سړی راغلی دی چې زما مېړه د هغه څخه یو څو روپۍ په پور اخیستې وې او هغه غواړي چې د دې پور په بدل کې زما دوه زامن خپل غلامان کړي.>

(۲) الیشع وویل: <زه ستا دپاره څه وکړم؟ ووايه چې په کور کې څه شی لري؟>

ښځې ځواب ورکړ: <ښاغلیه، د زیتونو د تېلو د یو کوچني بوتل څخه پرته بل هېڅ څه نه لرم.>

(۳) الیشع هغې ته وویل: <خپلو گاونډیانو ته ورشه او څومره چې کولی شې د هغوی څخه ډېر خالي لوښي وغواړه. (۴) خپل کور ته لاړه شه او د خپل ځان او خپلو زامنو پسې دې دروازه بنده کړه. بیا لوښي د تېلو څخه ډک کړه او هر یو چې ډکېده هغه یوې خواته ږده.> (۵) هغه ښځه لاړه. وروسته کله چې هغه د خپلو زامنو سره خپل کور ته ننوتله او دروازه یې بنده کړه، زامنو ورته لوښي راوړل او هغې ډکول.

٦) کله چې ټول لوبښي ډک شول، هغې خپل يو زوی ته وويل: <يو بل لوبښی راوړه.>

هغه ځواب ورکړ: <مونږ سره نور لوبښي نشته.> په دې وخت کې د هغه کوچني بوتل څخه نور تېل توی نه شول.

٧) وروسته له دې چې هغې اليشع د خدای نبي ته د دې پېښې په اړه خبر ورکړ، اليشع وويل: <تېل خرڅ کړه او د هغو د پيسو په يوې برخې خپل پور ادا کړه. په پاتې پيسو باندې کولی شې چې د خپلو زامنو سره خپل ژوند وکړي.>

اليشع او د شونيم شتمنه ښځه

٨) يوه ورځ اليشع د شونيم ښارگوټي ته لاړ، هلته يوه شتمنه ښځه اوسېدله. هغې اليشع خپل کور ته د ډوډۍ دپاره راوباله. له هغې وروسته، کله چې اليشع به په شونيم کې ؤ نو د هغې ښځې او د هغې د مېړه سره به يې د هغې په کور کې ډوډۍ خوړله.

٩) هغې ښځې خپل مېړه ته وويل: <زه يقين لرم چې هغه سړی چې دلته زيات راځي د خدای يو سپېڅلی سړی دی. > ١٠) راځئ چې د هغه دپاره د خپل کور په بام باندې يوه کوچنۍ کوټه جوړه کړو. په هغې کې به يو کټ، مېز، چوکۍ او د تېلو څراغ کېږدو. نو کله چې هغه زمونږ کور ته راځي، د دې کوټې او شيانو څخه به استفاده کوي.>

١١) يوه ورځ اليشع په شونيم کې د هغوی کور ته راغی او خپلې کوټې ته وخوت چې هلته آرام وکړي. ١٢) هغه خپل خدمتگار جيحزي ته وويل: <هغه شونيمي ښځه دلته راوبله.> نو هغه راغله او د اليشع په مخکې ودرېدله. ١٣) اليشع جيحزي ته وويل: <هغې ته ووايه: تا زمونږ دپاره ډېر تکليف وگاله، اوس ستا دپاره څه وکړم؟ آيا ستا سپارښتنه د پاچا يا د لښکرو د قوماندان څخه وکړم؟>

هغې ښځې ځواب ورکړ: <زه د خپل قوم په منځ کې اوسېږم او هر شي ته چې اړتيا لرم هغه راسره شته.>

١٤) اليشع د جيحزي څخه پوښتنه وکړه: <نو بيا د هغې دپاره څه وکړم؟>

جيحزي په ځواب کې وويل: <زه پوهېږم چې د هغې مېړه زوړ دی او هغه زوی نه لري.>

١٥) اليشع خپل خدمتگار ته وويل: <هغه راوبله چې دلته راشي.> هغه راغله او د اليشع د کوټې په دروازه کې ودرېدله. ١٦) اليشع هغې ته وويل: <په راتلونکي کال کې به همدې وخت به تا خپل زوی په غېږ کې نيولی وي.>

ښځې ځواب ورکړ: <باداره! تاسو د خدای نبي ياست، ما مه غولویئ.>

١٧) مگر لکه څنگه چې اليشع ويلي وو په راتلونکي کال به همدې وخت يې زوی پيدا شو.

١٨) کله چې هغه هلک لوی شو، يوه ورځ د خپل پلار د ليدلو دپاره پټي ته لاړ چېرته چې لوگرو فصلونه رېبل. ١٩) هغه خپل پلار ته شکايت وکړ: <زما سر خوږيږي، هغه ډېر خوږيږي!>

د هغه پلار خپل نوکر ته وويل: <هغه بېرته خپلې مور ته بوځه.> ٢٠) نوکر هغه هلک راپورته کړ او خپلې مور ته يې راوړ. هلک تر غرمې پورې د مور په زنگنونو باندې ناست ؤ او د غرمې په وخت کې مړ شو. ٢١) هغې هلک د اليشع کوټې ته وخپړاوه او د هغه په کټ کې يې واچاوه. بيا هغې دروازه بنده کړه او لاړه.

۲۲) هغې خپل مېړه راوغوښت او ورته وېې ويل: <يو نوکر د خره سره دلته راولېږه. زه غواړم چې د خدای نبي الیشع ژر ووينم او بېرته به راستنه شم.>

۲۳) د هغې مېړه پوښتنه وکړه: <ولې غواړې چې نن هغه ته ورشي؟ نن خو نه د سبت ورځ ده او نه د نوې مياشتې اختر دی!>

هغې ځواب ورکړ: <خیر و خیریت دی.> ۲۴) هغې په خره باندې کته واچوله او خپل نوکر ته یې وویل: <خر ژر ژر بوځه، ترڅو چې ما درته ویلي نه وي مه درېږه.> ۲۵) بیا هغه روانه شوه او د کرمل غره ته لاړه چېرته چې الیشع موجود ؤ.

کله چې هغه یې ولیدله، خپل خدمتگار جیحزي ته یې وویل: <هغه شونیمي ښځه ده چې راروانه ده.> ۲۶) منډه کړه، د هغې مخې ته ورشه او پوښتنه وکړه چې هغه او د هغې مېړه او زوی ښه دي او که نه.>

هغې جیحزي ته ځواب ورکړ: <هو، خیر و خیریت دی.> ۲۷) مگر څنگه چې هغه غره ته ورسېدله، الیشع ته ورغله او د هغه پښې یې ونیولې. جیحزي د هغې خواته وروان شو چې هغه لیرې تېل وهي، مگر الیشع وویل: <هغه پرېږده! آیا ته نه ویني چې هغه خومره خفه ده؟ مگر څښتن ماته په دې هکله څه نه دي ویلي.>

۲۸) هغې ښځې وویل: <ښاغلیه، آیا ما ستاسو څخه د زوی غوښتنه کړې وه؟ آیا تاسو ته مې ویلي نه وو چې ما مه غولوی؟>

۲۹) الیشع وویل: <ای جیحزي، ځان تیار کړه، زما امسا درسره واخله او د هغې کور ته لاړ شه. په لاره کې به چاته سلام نه اچوې او نه به د چا سلام ځوابوې. کله چې هلته ورسېدلې، امسا د هلك په مخ باندې کېږده.>

۳۰) مگر د هلك مور الیشع ته وویل: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې زه به یې له تا لاړه نه شم.> نو الیشع راپاڅېده او د هغې سره لاړ.

۳۱) جیحزي د هغوی څخه مخکې لاړ او د هلك په مخ باندې یې امسا کېښوده، مگر هلك ونه خوځېده او هیڅ غږ یې ونه کړ. جیحزي بېرته الیشع ته ورغی او هغه ته یې وویل: <هلك راوینن نه شو.>

۳۲) الیشع د هغې ښځې کور ته ورسېده، خپلې کوټې ته ورغی او وېې لیدل چې د هلك مړی د هغه په کټ کې پروت دی. ۳۳) هغه کوټې ته ورننوت، دروازه یې بنده کړه او څښتن ته یې دعا وکړه. ۳۴) بیا هغه کټ ته ورغی او په مړي باندې پرېوت. خپله خوله یې د هلك په خوله کېښوده، سترگې یې د هلك په سترگو او خپل لاسونه یې د هغه په لاسونو باندې کېښودل. څنگه چې هغه په هلك باندې خپل ځان وغزاه د هلك وجود تود شو. ۳۵) الیشع راپاڅېده او په کوټه کې یوه خوا او بله خوا گرځېده، بیا هغه بېرته لاړ او د هلك په مړي باندې یې خپل ځان وغزاه. په دې وخت هلك اووه ځلې وپرنځېده او خپلې سترگې یې وغړولې.

۳۶) الیشع جیحزي ته غږ وکړ او ورته وېې ويل: <د هلك مور ته ووايه چې دلته راشي.> جیحزي هماغسې وکړل او کله چې هغه راغله الیشع ورته وویل: <خپل زوی دې واخله.> ۳۷) هغه الیشع ته ټیټه شوه او پښو ته یې پرېوته، بیا یې خپل زوی واخیست او ووته.

د الیشع دوه نورې معجزې

۳۸) کوم وخت چې الیشع جلجال ته راستون شو، په هغه ځای کې قحطي وه.

کله چې د نبیانو یوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، الیشع خپل خدمتگار ته وویل: <یو غټ لوبښی په اور باندې کېږده او دغو نبیانو ته قورمه پخه کړه.>

۳۹ د هغو څخه یو تن ځنگل ته لاړ چې یو څه بوتې راټول کړې. هغه یو د کدو ځنگلي بوتې پیدا کړ او دومره کدوان یې ورڅخه راوشکول چې هغه وړلی شول. مگر هغه نه پوهېده چې دا څه شی دی. کله چې هغه بهر ته راستون شو، نو هغه کدوان یې ټوټې ټوټې کړل او په قورمه کې یې واچول. ۴۰ کله یې چې قورمه نبیانو ته واچوله چې ویې خوري او هغوی په خوړلو پیل وکړ، ناڅاپه هغو چيغې کړې او ویې ویل: <ای د خدای نبی، په دې کې زهر دي!> نو هغوی دا قورمه ونه شوه خوړلی.

۴۱ الیشع وویل: <لږ اوږه راته راوړئ.> الیشع هغه اوږه په قورمه کې واچول او ویې ویل: <اوس یې هغوی ته ورکړه چې ویې خوري.> نو په خوړو کې زهر نه وو.

۴۲ یو سړی د بل شلیشه څخه راغی او الیشع ته یې یو څه تازه غلې دانې او د اولنیو رېبل شویو اوربشو شل ډوډی راوړې. الیشع وویل: <دا خلکو ته ورکړه چې ویې خوري.>

۴۳ د هغه خدمتگار وویل: <آیا دا د سلو سړیو دپاره بس دي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هغوی ته یې ورکړه چې ویې خوري. ځکه چې څښتن فرمایي: هغوی به ماږه شي او یو څه به ورڅخه پاتې هم شي.> ۴۴ نو خدمتگار د هغوی په مخ کې ډوډی کېښوده او لکه څنگه چې څښتن فرمایلي وو هغوی ټول ماږه شول او یو څه ورڅخه پاتې هم شول.

د نعمان شفا

۵ نعمان د سوریې د لښکرو قوماندان ؤ. څښتن د هغه او د هغه لښکرو سره مرسته وکړه چې خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي، نو د سوریې پاچا د نعمان ډېر درناوی کاوه. نعمان ډېر زړور عسکر ؤ مگر د جذام په ناروغی باندې اخته ؤ.

۶ یوه ورځ چې کله د سوریې لښکرو په اسراییلو باندې یرغل وکړ، هغوی یوه وږه اسراییلی نجلی ونیوله او هغه د نعمان د ښځې وښځه شوه. ۷ یو څه موده وروسته هغې نجلی خپلې بادارې ته وویل: <کشکې ستا مېړه نعمان هغه نبی ته ورشي چې په سامره کې دی، نو هغه ته به د جذام څخه شفا ورکړي.>

۸ کله چې نعمان د هغې نجلی خبره پاچا ته وکړه، ۹ پاچا ځواب ورکړ: <د اسراییلو پاچا ته ورشه. زه به ورته یو لیک ولېږم.>

نعمان دېرش زره مقاله سپین زر، شپږ زره مقاله سره زر او لس جوړه کالي له ځانه سره واخیستل او روان شو. ۱۰ همدارنگه هغه د اسراییلو پاچا ته لیک هم یووړ. په هغه کې داسې ویل شوي وو: <خپل خدمتگار نعمان تاته درلېږم چې هغه ته د جذام څخه شفا ورکړي.>

۱۱ کله چې د اسراییلو پاچا هغه لیک ولوست، هغه له وېرې خپل کالي وشلول او ویې ویل: <د سوریې پاچا دا یقین لري چې زه دې سړي ته د جذام څخه شفا ورکولای شم! آیا هغه فکر کوي چې زه خدای یم چې د مرگ او ژوند اختیار لرم؟ هغه غواړي په دې بهانه زمونږ سره وجنګیږي.>

۱۲ کله چې الیشع د خدای نبی له دې پېښې څخه خبر شو، هغه د اسراییلو پاچا ته دغه پیغام ولېږه: <ولې دومره وپېرېږي؟ هغه سړی ماته راولېږه،

ترڅو هغه پوه شي چې په اسراییلو کې نبي شته.>

۹) بيا نعمان د خپلو آسونو او جنگي گاديو سره روان شو او د اليشع د کور په دروازه کې ودرېد. ۱۰) اليشع يو نفر بيرون ولېږه چې هغه ته داسې ووايي: <لاړ شه او د اردن په سيند کې اووه ځلې خپل ځان ومنيځه. نو بيا به ستا د بدن پوستکي عادي حالت ته راشي او بېخي به روغ شي.>

۱۱) مگر نعمان ډېر په قهر شو او لاړ، ويې ويل: <ما فکر کاوه چې هغه به بيرون راووزي، زما په مخ کې به ودرېږي او خپل څښتن خدای ته به دعا وکړي، بيا به خپل لاس زما د پوستکي د پاسه تېر کړي او ما به روغ کړي. ۱۲) آيا د دمشق سيندونه، اډانه او فرفر د اسراييلو د ټولو سيندونو څخه ښه نه دي؟ زه کولی شم چې په هغو کې خپل ځان ومنيځم او روغ شم.>

۱۳) د هغه خدمتگاران ورغلل او ورته ويې ويل: <ای زمونږ پلاره، که چېرې هغه نبي تاسو ته ويلي وای چې کوم سخت کار وکړئ تاسو به هغه کار کړی وای. نو څه چې هغه ورته ويلي دي ولې هماغسې نه کوئ؟ لاړ شئ خپل ځان ومنيځئ نو روغ به شئ.> ۱۴) نو نعمان د اردن سيند ته ورکوز شو او لکه څنگه چې د خدای نبي ورته ويلي وو خپل ځان يې اووه ځلې پکې ومنيځه. هغه بېخي جوړ شو او د هغه پوستکي د ماشوم د پوستکي په شان نرم شو.

۱۵) نعمان او د هغه ټول سړي بېرته اليشع ته ورغلل. نعمان د هغه په مخ کې ودرېد او ويې ويل: <اوس زه پوه شوم چې د اسراييلو خدای په ټوله نړۍ کې يوازېنې خدای دی. ښاغليه، آيا زما له خوا به سوغات قبول کړئ؟>

۱۶) اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم چې زه يې خدمتگار يم قسم خورم چې هېڅ شی به ستا څخه وانخلم.>

نعمان زاری کولې، مگر اليشع نه منل. ۱۷) په آخر کې نعمان وويل: <که چېرې دا سوغات قبول نه کړئ، نو اجازه راکړئ چې د دې ځای له خاورو څخه دوه چجرې بار کړم او د ځان سره يې يوسم. ځکه چې له همدا اوس نه به زه د اسراييلو له څښتن څخه پرته کوم بل خدای ته قرباني يا سوځېدونکې نذرانې وړاندې نه کړم. ۱۸) مگر کله چې د سوريې پاچا د رمون د عبادت ځای ته ننوځي چې هلته سجده وکړي او هغه زما په مړوند تکیه کوي او پخپله هم سجده کوم، نو څښتن ته زاری کوم چې ما وبخښي.>

۱۹) اليشع په ځواب کې وويل: <خپل کور ته په خیر سره لاړ شه.> وروسته بيا نعمان لاړ.

د جيحزي حرص

نعمان لا دومره ليرې نه ؤ تللی، ۲۰) چې جيحزي د خپل ځان سره وويل: <اليشع دغه سوريایي ډېر په اسانۍ سره پرېښود. هغه بايد د نعمان سوغات اخيستی وای. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه به د هغه پسې وځغلم او يو څه به ورڅخه وانخلم.> ۲۱) نو هغه په چټکۍ سره نعمان پسې ورغی.

کله چې نعمان وليدل چې جيحزي د هغه پسې منډې وهي، هغه د خپلې گادۍ څخه راښکته شو چې د هغه سره وويني. نعمان پوښتنه وکړه: <خيريت دی؟>

۲۲) جيحزي ځواب ورکړ: <هو، خيريت دی، مگر بادار مې زه راولېږلم چې تاته ووايم همدا اوس د نبيانو د ډلې دوه غړي د افرايم د غرنۍ سيمې څخه رارسېدلي دي. هغه غواړي چې ته هغوی ته د سپينو زرو درې زره ټوټې او دوه جوړې ظريفې جامې ورکړي.> ۲۳) نعمان ځواب ورکړ: <بې شکه، د دې اندازې دوه چنده سپين زر ولې نه اخلي؟> هغه جيحزي په دې باندې راضي کړ چې هغه ټول واخلي، بيا يې هغه سپين زر په دوه کڅوړو کې وتړل. هغه دا کڅوړې او کالي خپلو دوو خدمتگارانو ته وسپارل او هغوی دا شيان د جيحزي څخه مخکې يوړل. ۲۴) کله چې هغوی هغې غونډۍ ته ورسېدل چې اليشع پکې اوسېده، جيحزي هغه کڅوړې د خدمتگارانو څخه واخيستلې او په کور کې يې کېښودلې. بيا هغه د نعمان خدمتگاران بېرته ولېږل. ۲۵)

جيحزي بېرته کور ته ننوت او اليشع د هغه څخه پوښتنه وکړه: <چېرته وي؟>

هغه ځواب ورکړ: <بناغليه، هېڅ چېرې نه وم تللي.>

۲۶ مگر اليشع وويل: <آيا ته پوه نه شوي، کله چې نعمان د خپلې جنگي گاډۍ څخه راکوز شو چې ستا سره وگوري زما روح هلته ؤ؟ آيا دا د دې

وخت دی چې ته پيسې او کالي، د زيتونو او انگورو باغونه، پسونه او پادې يا غلامان او وينځې واخلي؟ ۲۷ په دې سبب چې تا دا کار کړی دی، نو

اوس به د نعمان جذام په تا باندې راشي او ته او ستا اولاده به تل په دې ناروغۍ باندې اخته وي!>

ناخپه د جيحزي پوستکۍ د جذام له کبله د واورې په شان سپين شو او هغه لاړ.

د تير د سر معجزه

۶ ۱ يوه ورځ د نبیانو ډلې اليشع ته وويل: <په کوم ځای کې چې مونږ ستاسو د مشرۍ لاندې اوسېږو، ډېر کوچنی ځای دی. ۲ مونږ ته اجازه

راکړئ چې د اردن سيند ته لاړ شو او مونږ هر يو، يوه يوه ونه ووهو ترڅو وکولای شو د اوسېدلو دپاره يو ځای جوړ کړو.>

اليشع ځواب ورکړ: <ځی، لاړ شئ!>

۳ د نبیانو له ډلې څخه يو تن پوښتنه وکړه: <تاسو زمونږ سره نه ځئ؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، درسره ځم ۴ او هغه ورسره لاړ.>

کله چې هغوی د اردن سيند ته ورسېدل نو د ونو په وهلو يې پيل وکړ. ۵ هغه وخت چې يو نبي کار کاوه، د هغه تير د لاستي څخه ووت او په اوبو

کې ولوېد. هغه چيغې ووهلې: <آه ای زما باداره! دا تير ما د چا څخه امانت اخيستی ؤ.>

۶ اليشع د خدای نبي پوښتنه وکړه: <هغه په کوم ځای کې ولوېد؟> سړي هغه ځای ته په گوته اشاره وکړه او اليشع يو لرگی پرې کړ او په هماغه

ځای کې يې په اوبو کې واچاوه. د تير سر د اوبو سطحې ته راپورته شو او د اوبو دپاسه گرځېده. ۷ اليشع هغه ته وويل: <اوس يې راواخله.> سړي

لاس وراوړد کړ او هغه يې راوښووه.

د سوريې د لښکرو ماتې

۸ د سوريې پاچا د اسراييلو سره جنگ کاوه. هغه د خپلو عسکري منصبدارانو سره مشوره وکړه او د خپمو د ودرولو دپاره يې يو ځای غوره کړ.

۹ مگر اليشع د اسراييلو پاچا ته دا خبردارۍ وروولې: <هغه ځای ته نژدې ورنه شی. ځکه چې د سوريې لښکرو په هغه ځای کې خېمې ودرولې

دي.> ۱۰ نو پاچا هغو خلکو ته چې په هغه ځای کې اوسېدل خبردارۍ ورکړ چې د خپلو ځانونو ساتنه وکړي. دا کار څو ځلې وشو.

۱۱ کله چې د سوريې پاچا په دې پوه شو چې څه کيږي هغه ډېر په قهر شو. هغه خپل عسکري منصبداران راوغوښتل او پوښتنه يې ورڅخه وکړه:

<ستاسو څخه څوک د اسراييلو د پاچا پلوي کوي؟>

۱۲ د هغوی څخه يو تن ځواب ورکړ: <ای اعليحضرته، هېڅوک نه، دا يو اسراييلي نبي دی چې اليشع نومېږي. هغه خپل پاچا ته خبر ورکوي، حتی

هغه خبرې چې تاسو یې د خپلې خوب په کوټه کې کوئ.

۱۳) پاچا حکم وکړ: <هغه چې هر چېرې وي راپیدا یې کړئ! زه به عسکر ولېږم ترڅو هغه ونیسي.> هغوی خبر شول چې ایسح د دوتان په ښارگوټي کې دی او پاچا ته یې خبر ورکړ. ۱۴) هغه یو لوی لښکر د آسونو او جنګي ګاډیو سره هلته ولېږه. هغوی د شپې له خوا روان شول او هغه ښارگوټي یې کلابند کړ.

۱۵) بله ورځ سهار وختي، کله چې د ایسح خدمتګار راپاڅېد او بیرون راووت، وې لیدل چې د سوریې لښکرو د آسونو او جنګي ګاډیو سره ښارگوټي کلابند کړی دی. هغه ایسح ته راستون شو او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <ای زما باداره، څه وکړو؟>

۱۶) ایسح ځواب ورکړ: <مه وپرېږه! زموږ لښکرې د هغوی په پرتله زیاتې دي.> ۱۷) بیا هغه داسې دعا وکړه: <ای څښتنه، د هغه سترګې وغړوه چې وويني.> او څښتن د هغه خدمتګار ته توان ورکړ چې د ایسح شاوخوا غونډۍ وويني، چې د اور لرونکو آسونو او لمبه لرونکو ګاډیو څخه ډکې دي.

۱۸) څنگه چې د سوریې لښکرې ورنژدې شوې، ایسح دعا وکړه: <ای څښتنه، دا عسکر ړانده کړه!> نو د ایسح د دعا په اساس څښتن هغوی ړانده کړل.

۱۹) ایسح د دښمن لښکرو ته وویل: <تاسو په غلطه لاره او غلط ښارگوټي ته راغلي یئ. ما پسې راځئ. زه به تاسو هغه سړي ته ورسوم چې تاسو یې لټوئ.> ایسح هغوی د سامرې ښار ته بوتلل.

۲۰) کله چې ټول عسکر ښار ته ننوتل، ایسح دعا وکړه: <ای څښتنه، اوس د دوی سترګې وغړوه چې وويني.> نو څښتن د هغوی سترګې وغړولې او هغوی ولیدل چې دننه په سامره کې دي.

۲۱) کله چې د اسراییلو پاچا هغوی ولیدل، د ایسح څخه یې پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، آیا هغوی ووژنم؟ آیا هغوی ووژنم؟>

۲۲) ایسح ځواب ورکړ: <نه، حتی هغه لښکرې چې تا په جنګ کې هم نیولې وي، نو ته حق نه لرې چې هغوی ووژنې. د هغه په ځای هغوی ته د خوړلو او څښلو دپاره یو څه ورکړه او هغوی پرېږده چې بېرته خپل پاچا ته ورستانه شي.> ۲۳) د اسراییلو پاچا هغوی ته یوه لویه مېلمستیا تیاره کړه. کله چې هغوی د خوړلو او څښلو څخه وزګار شول، نو هغوی یې بېرته د سوریې پاچا ته ورولېږل. له هغې وروسته د سوریې لښکرو تر ډېرې مودې پورې د اسراییلو په سیمه باندې برید ونه کړ.

د سامرې کلابندي او قحطي

۲۴) یو څه موده وروسته، د سوریې پاچا بنهدد خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ، بیا هغوی سامرې ته روان شول او هغه یې کلابنده کړه. ۲۵) هغوی خپلې کلابندی ته تر هغه وخته پورې دوام ورکړ ترڅو په ښار کې د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو. په حقیقت کې، د څره یو سر په اتیا مقاله سپینو زرو او د کوترې دوه سوه ګرامه فاضله مواد په پنځه مقاله سپینو زرو باندې خرڅېدل.

۲۶) یوه ورځ د اسراییلو پاچا د ښار په دېوال باندې قدم واهه، یوې ښځې هغه ته نارې کړې: <ای اعلیحضرته، زما سره مرسته وکړئ!>

۲۷) پاچا وویل: <څښتن چې ستا سره مرسته نه کوي، نو زه یې څنگه وکړم؟ آیا ته فکر کوې چې زما سره غلې دانې یا د انګورو شراب شته چې تاته یې درکړم؟> ۲۸) وروسته هغه د ښځې څخه وپوښتل: <څه شکایت لرې؟>

هغې ځواب ورکړ: <دې بنځې وړاندیز درلود او ماته یې وویل: نن ورځ ته خپل زوی دلته راوړه چې ویې خورو او زه به سبا ته خپل زوی راوړم چې دواړه یې وخورو. (٢٩) نو ما خپل زوی پوخ کړ او هغه مو وخوړ. بله ورځ مې هغې بنځې ته وویل چې خپل زوی راوړه چې ویې خورو، خو هغه یې پټ کړ.>

(٣٠) کله چې پاچا دا کیسه واورېدله، هغه له غمه خپل کالي وشلول. څرنګه چې هغه د ښار په دېوال باندې ولاړ ؤ، نو خلکو ولیدل چې هغه د خپلو کالو لاندې د ویر کالي اغوستي وو. (٣١) هغه وویل: <خدای دې ما ووژني چې د ورځې د ختمېدو څخه مخکې د الیشع سر د تنې نه پرې نه کړی شي!> (٣٢) نو هغه د الیشع پسې یو استازی ولېږه چې هغه راولي.

په هغه وخت کې الیشع په خپل کور کې ؤ او د اسراییلو ډېرو مهمو سپین ږیرو د هغه سره غونډه درلوده. مخکې له دې چې د پاچا استازی ورورسیږي، الیشع هغو ته وویل: <آیا پوهېږئ چې هغه قاتل، یو نفر زما د سر د پرېکولو دپاره رالېږلی دی؟ هرکله چې هغه راشي، دروازه بنده کړئ او هغه دننه مه راپرېږدئ. زه یقین لرم چې د هغه بادار به په خپله هم د هغه پسې راشي.>

(٣٣) د الیشع خبرې پای ته نه وې رسېدلې، چې پاچا راوړسېد. هغه وویل: <دا څښتن دی چې په مونږ باندې یې دا کړاو راوستی دی. نور ولې د هغه مرستې ته انتظار وباسم؟>

٧ (١) الیشع ځواب ورکړ: <د څښتن خبرو ته غوږ ونیس، چې هغه فرمایلي دي: سبا به په همدې وخت په سامره کې یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشي په یو متقال سپینو زرو باندې خرڅې شي.>

(٢) د پاچا هغه منصبدار چې شخصي خدمتګار یې ؤ الیشع د خدای نبي ته وویل: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.>

الیشع ځواب ورکړ: <ته به په خپلو سترګو هغه ووينې چې داسې به وشي، مګر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خوړي.>

د سوريې د لښکرو تېښته

(٣) په همدې وخت کې څلور نفره چې په جذام باندې اخته وو د سامرې د دروازې څخه بیرون وو. هغوی یو او بل ته وویل: <مونږ ولې دلته کښېنو او مرګ ته انتظار وباسو؟> (٤) ښار ته ننوتل ګټه نه لري، ځکه چې مونږ به هلته له لوږې څخه مړه شو، مګر که دلته پاتې شو، هم مړه کېږو. نو راځئ چې د سوريې کمپ ته ورشو، که هغوی زموږ سره ډېر بد هم وکړي نو مونږ به ووژني، خو کېدای شي چې هغوی مونږ ژوندي پرېږدي.> (٥) نو څنګه چې تیاره کېدله، هغوی د سوريې کمپ ته ورغلل، مګر کله چې هغوی هلته ورسېدل، هلته هېڅوک نه ؤ. (٦) څښتن په سوريایانو باندې داسې آواز واوروه لکه چې یو لوی لښکر د آسونو او جنګي ګاډیو سره راروان وي. سوريایانو داسې فکر کاوه چې د اسراییلو پاچا د حیثیانو او مصریانو پاچاهان اجیران نیولي دي او د هغوی لښکرې به ورباندې برید وکړي. (٧) نو په هماغه ماښام سوريایان د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېدل. خپلې خېمې، آسونه او خره یې پرېښودل او کمپ یې لکه څنګه چې ؤ هماغسې پرېښود.

(٨) کله چې هغه څلور جذامیان د کمپ یوې ګوټې ته ورسېدل، هغوی یوې خېمې ته ورننوتل. هغوی وخوړل او ویې څښل او سپین زر، سره زر او کالي چې یې پیدا کړل هغه یې د ځان سره یوړل او پټ یې کړل. بیا د دویم ځل دپاره راغلل، بلې خېمې ته ورننوتل او هرڅه یې چې لاس ته راوړل هغه یې د ځان سره یوړل او هغه یې هم پټ کړل. (٩) بیا هغوی یو او بل ته وویل: <مونږ باید دا کار ونه کړو! مونږ ښه زېږی لرو او هغه باید د خپلو ځانونو سره ونه ساتو. که چېرې مونږ غلې پاتې شو او تر سهاره پورې صبر وکړو، نو مونږ به د سزا وړ شو. راځئ چې همدا اوس لاړ شو او د پاچا درباریانو ته

خبر ورکړو. ﴿١٠﴾ نو هغوی بېرته سامرې ته لاړل، د ښار د دروازې ساتونکو ته یې غږ وکړ او هغوی ته یې وویل: <مونږ همدا اوس د سوریایانو د لښکرو د کمپ څخه راغلو، ټول عسکر تللي وو! آسونه او خره ترلې پاتې شوي وو او خېمې هماغسې ولاړې وې. مونږ هېڅوک ونه لیده او نه مو د چا آواز واورېد.>

﴿١١﴾ ساتونکو د دې خبر اعلان وکړ او بیا وروسته د پاچا مانی ته دا خبر ورسېد. ﴿١٢﴾ لا شپه وه، چې پاچا له خپلې بسترې څخه راپاڅېد او خپلو درباریانو ته یې وویل: <زه پوهېږم چې سوریایانو څه پلان جوړ کړی دی! هغوی خبر دي چې مونږ له لوړې څخه مړه کېږو، نو هغوی خپل کمپ پرېښی او تللي دي او په بانډو کې پټ شوي دي. هغوی فکر کوي چې مونږ به د ډوډۍ پیدا کولو دپاره ښار پرېږدو. بیا به مونږ ژوندي ونیسي او ښار ته به راننوخې.>

﴿١٣﴾ د هغه د درباریانو څخه یو تن وویل: <د دې ښار خلک هسې هم د هغو خلکو په شان چې پخوا مړه شوي دي، د مرگ په حال کې دي. پرېږدئ چې یو څو سړي د پاتې شویو آسونو څخه پنځه آسونه خوښ کړي، ترڅو هغوی ولېږو او دا څرگنده کړو چې څه پېښ شوي دي.> ﴿١٤﴾ هغوی یو څو نفره غوره کړل او پاچا هغوی په دوه جنګي گاډیو کې ولېږل او امر یې ورته وکړ چې لاړ شي او دا خبره معلومه کړي چې د سوریې په لښکرو بانډې څه شوي دي. ﴿١٥﴾ هغه نفر د اردن د سیند پورې لاړل او هغوی په ټوله لاره کې ولیدل چې سوریایانو د تېښتې په وخت کې کالي او سامانونه غورځولي دي. بیا هغوی بېرته راستانه شول او پاچا ته یې راپور ورکړ. ﴿١٦﴾ د سامرې خلک بیرون ووتل او د سوریایانو کمپ یې لوټ کړ. لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو، یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشې په یو منقال سپینو زرو بانډې خرڅېدلې.

﴿١٧﴾ د اسراییلو پاچا هغه منصبدار چې ځانګړي خدمتګار یې ؤ، د ښار د دروازې د مسوول په توګه وټاکه. لکه څنګه چې الیشع په هغه وخت کې چې پاچا د هغه د لیدلو دپاره ورغلی ؤ، وړاندوینه کړې وه، نوموړی منصبدار د خلکو تر پښو لاندې شو او مړ شو. ﴿١٨﴾ الیشع پاچا ته ویلي وو: <سبا په همدې وخت په سامره کې به یو من د غنمو اوږه او دوه منه اوربشې په یو منقال سپینو زرو بانډې خرڅېږي.> ﴿١٩﴾ هغه منصبدار په ځواب کې ویلي وو: <زه به دې بانډې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.> او الیشع ځواب ورکړی ؤ: <ته به په خپلو سترګو هغه ووینې چې داسې به وشي، مګر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې.> ﴿٢٠﴾ او د الیشع وړاندوینه ترسره شوه - هغه منصبدار د ښار په دروازه کې د خلکو د پښو لاندې مړ شو.

شونیمي ښځه او د هغې ځمکه

﴿٢١﴾ الیشع هغې ښځې ته چې د هغې زوی یې بېرته راژوندی کړی ؤ وویل: <د خپلې کورنۍ سره کوم بل ځای ته لاړه شه او هلته د یو څه مودې دپاره واوسېږه، ځکه چې څښتن په دې هېواد بانډې قحطي راوړي او هغه به تر اوو کالو پورې دوام وکړي.> ﴿٢٢﴾ لکه څنګه چې د خدای نبي الیشع ویلي وو هغې ښځې کې مټ هماغسې وکړل او هغه لاړه چې د فلسطینیانو په هېواد کې واوسېږي. هغه د خپلې کورنۍ سره اووه کاله په هغه ځای کې واوسېدله.

﴿٢٣﴾ د اوو کالو په پای کې، هغه اسراییلو ته راستنه شوه، پاچا ته لاړه او ورته زاری یې وکړې چې کور او جایداد یې بېرته ورکړل شي. ﴿٢٤﴾ په دې وخت کې، پاچا د الیشع د خدمتګار جیحزي سره خبرې کولې. د هغه څخه یې وغوښتل چې د الیشع د ټولو حیرانوونکو کارونو په هکله معلومات ورکړي. ﴿٢٥﴾ په داسې حال کې چې جیحزي هغه ته د هغه مړ هلک په هکله چې الیشع بېرته راژوندی کړی ؤ خبرې کولې، هغه ښځه د خپل زوی سره راورسېدله چې پاچا ته عرض وکړي. جیحزي وویل: <ای اعلیحضرته! هغه ښځه دا ده او دا د هغه زوی دی چې الیشع راژوندی کړی دی.> ﴿٢٦﴾ پاچا هغې ښځې ته وویل چې خپله کیسه بیان کړي او هرڅه چې پېښ شوي وو هغې ورته بیان کړل. بیا پاچا د خپلو درباریانو څخه یو تن ته وویل: <ټول جایداد هغې ته بېرته ورکړه، برسېره پردې د ځمکې عایدات د هغې ورځې نه چې هغه له دې ځای نه تللې وه تر اوسه پورې هم ورکړه.>

۷) الیشع هغه وخت دمشق ته لاړ چې د سوریې پاچا بنهدد ناروغ ؤ. کله چې پاچا ته یې خبر ورکړ چې الیشع دلته راغلی دی، ۸) هغه حزابیل ته وویل: <د خدای د نبی الیشع دپاره د ځان سره یو سوغات واخله، لاړ شه، د هغه سره وگوره او ورته ووايه چې د خښتنن څخه پوښتنه وکړي چې زه به روغ شم که نه.>

۹) بیا حزابیل د څلو پښتو اوښانو سره چې د دمشق ډېر ښه تولیدات ورباندې بار وو روان شو او الیشع ته یې د سوغات په توگه یوړل. هغه نبی را پیدا کړ او ورته وویل: <ستاسو خدمتگار بنهدد پاچا زه ستاسو حضور ته رالېږلی يم ترڅو په دې پوه شم چې هغه به روغ شي که نه.>

۱۰) الیشع حزابیل ته وویل: <هغه ته ووايه چې ته به روغ شي، مگر خښتنن ماته مخکې فرمایلي وو چې په حقیقت کې به بنهدد خامخا مړ شي.> ۱۱) الیشع حزابیل ته داسې په ځیر کتل تر هغې چې هغه وشرمېده، بیا الیشع وژړل.

۱۲) حزابیل پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، ولې ژاړئ؟>

الیشع ځواب ورکړ: <ځکه زه پوهېږم چې ته به د اسراییلو قوم ته ډېر زیان ورسوي. ته به د هغوی دېوال لرونکي ښارونه وسوځوي او د هغوی ځوانان به ووژني. د هغوی اولادونه به ټوټې ټوټې کړي او د هغوی د امیدوارو ښځو گډې به هم څیرې کړي.>

۱۳) حزابیل ځواب ورکړ: <زما په شان یو معمولي انسان دومره غټ کار څنگه کولی شي؟>

الیشع ورته وویل: <ای حزابیله، خښتنن ماته ښودلي دي چې ته به د سوریې پاچا شي.>

۱۴) حزابیل بېرته بنهدد ته ورغی. بنهدد ورڅخه پوښتنه وکړه: <الیشع څه وویل؟>

حزابیل ځواب ورکړ: <هغه وویل چې ته به هر ورو روغ شي.> ۱۵) مگر په راتلونکې ورځ، حزابیل یوه کمپله راواخیسته، په اوبو کې یې خيسته کړه او د پاچا په مخ باندې یې کېښوده تر هغې پورې چې د هغه ساه بنده شوه او هغه مړ شو. بیا حزابیل د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا یهورام

(دویم تواریخ ۲۱: ۱ - ۲۰)

۱۶) په اسراییلو کې د اخاب د زوی یورام د پاچاهۍ په پنځم کال، د یهوشافاط زوی یهورام د یهودا پاچا شو. ۱۷) یهورام د دوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې پاچا شو او اته کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه.

۱۸) یهورام لکه د اخاب د کورنۍ په شان د اسراییلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. د اخاب لور د یهورام ښځه وه او هغه د خښتنن په وړاندې گناه وکړه،

۱۹) مگر خښتنن نه غوښتل چې یهودا له منځه یوسي، ځکه چې هغه د خپل خدمتگار داود سره ژمنه کړې وه چې د هغه اولاده به تل په یهودا باندې پاچاهي کوي.

۲۰) د یهورام په پاچاهۍ کې، د ادوم خلک یاغي شول او د ځان دپاره یې خپل پاچا وټاکه. ۲۱) نو یهورام د خپلو ټولو جنګي گډیو سره صعیر ته روان شو، چې هلته ادومي لښکر هغوی کلاند کړل. د شپې هغه او د هغه د جنګي گډیو قوماندانانو کلاندې ماته کړه او د یهورام عسکر خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۲۲) یهودا هېڅکله ونه شو کولی چې په ادوم باندې خپله واکمني بېرته تر لاسه کړي. حتی د لښه ښاریان هم په هغه وخت کې یاغي شول.

٢٢) د يهورام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٣) يهورام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو او د هغه زوی اخزيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا اخزيا

(دويم تواريخ ٢٢: ١ - ٦)

٢٥) په اسراييلو کې د يورام د پاچاهۍ په دولسم کال، د يهورام زوی اخزيا د يهودا پاچا شو. ٢٦) اخزيا د دوه ويشت کالو په عمر و چې پاچا شو او يو کال يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور عتليا وه چې د اسراييلو د پاچا عمري لمسی وه. ٢٧) څرنګه چې اخزيا د اخاب د کورنۍ سره د خېښۍ اړيکې درلودلې، نو هغه هم د هغوی په شان د څښتن په وړاندې گناه وکړه.

٢٨) اخزيا د اسراييلو د پاچا يورام سره لار چې د جلعاد په راموت کې په حزايل پاچا او د سوريې په لښکرو باندې برید وکړي. په دې جګړه کې سوريایانو يورام تپي کړ. ٢٩) نو هغه د يزرعيل ښار ته راستون شو چې تپ يې روغ شي. اخزيا د هغه د ليدلو دپاره هلته ورغی.

بیهو او د تخت نیونه

٩) په دې دوران کې الیشع د نبیانو د ډلې څخه يو نبي راوغوښت او ورته وېي ويل: <په جلعاد کې د راموت ښار ته د تګ دپاره تيار شه. دا د زيتونو د تېلو بوتل له ځانه سره واخله او هلته لار شه. ١) کله چې هلته ورسېدلې، د يهوشافاط زوی او د نمشي لمسی بیهو راپيدا کړه. هغه يو داسې کوټې ته بوځه چې د خپلو ملګرو څخه جلا وي، ٢) بيا د هغه په سر باندې د زيتونو تېل واچوه. هغه ته داسې ووايه: څښتن فرمايي چې ته مې د اسراييلو د پاچا په توګه غوره کړی يې. کله چې دا کار سرته ورسېد، پرته له ځنډه دروازه خلاصه کړه او د هغه ځای څخه وتښته!>

٤) بيا هغه نبي راموت ته لار. ٥) کله چې هغه هلته ورسېد، د لښکرو منصبدارانو غونډه درلودله. هغه وويل: <ای ښاغلیه، زه ستا دپاره يو پيغام لرم.>

بیهو پوښتنه وکړه: <زمونږ څخه د کوم يو دپاره؟>

نبي ځواب ورکړ: <ای ښاغلیه، ستاسو دپاره.> ٦) نو بیهو راپاڅېده او دننه لار. نبي د بیهو په سر باندې د زيتونو تېل واچول او هغه ته يې وويل: <د اسراييلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د خپل قوم اسراييلو د پاچا په توګه غوره کوم. ٧) څښتن زياتوي: زه غواړم چې ته د خپل بادار يعنې د اخاب کورنۍ له منځه یوسي، نو ايزابل ته به د نبیانو او زما د نورو خدمتګارانو د وژلو په خاطر سزا ورکړل شي. ٨) د اخاب ټوله کورنۍ او اولاده به مړه شي، زه به د هغه په کورنۍ کې هر يو نارينه له منځه یوسم که هغه غلام وي او که آزاد. ٩) زه به د اخاب کورنۍ د اسراييلو د پاچاهانو د نباط زوی يروبعام او د اخيا زوی بعشا د کورنۍ په برخليک اخته کړم. ١٠) د ايزابل د جسد غوښې به د يزرعيل په سيمه کې سپي وخوري او څوک به هغه ښځه نه کړي.> نبي دا وويل، دروازه يې خلاصه کړه او وتښتېد.

١١) بیهو بېرته خپلو منصبدارانو ته ورغی او هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه: <څيريت دی؟ هغه لېوني نبي ستا څخه څه غوښتل؟>

بیهو په ځواب کې وويل: <تاسو داسې سړی پېژنئ او پوهېږئ چې هغه څرنګه خبرې کوي.>

١٢) هغوی پوښتنه وکړه: <نه، مونږ نه پوهېږو. هغه څه وويل؟>

بیهو خواب ورکړ: <ښي وویل: د اسراییلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د اسراییلو د پاچا په توگه غوره کوم.>

۱۴- هغوی په چالاکی سره خپلې چپنې راواخیستلې او په هغو پورو باندې یې وغورولې چېرته چې بیهو ولاړ ؤ. یو نفر سرنی وواهه او هر یو دا چيغې وهلې: <بیهو پاچا دی!>

د یورام او اخزیا وژنه

۱۴- ۱۵ نو بیهو د یورام پاچا په مقابل کې چې په یزرعیل کې ؤ یوه دسیسه جوړه کړه. یورام هلته د دې دپاره تللی و چې د هغو ټپونو څخه روغ شي چې په راموت کې د سوریې د پاچا حزاییل سره په جگړه کې ورته پیدا شوي وو. نو بیهو خپلو ملگرو منصبدارانو ته وویل: <که تاسو غواړئ چې زه پاچا شم نو هېڅوک مه پرېږدئ چې د دې ښار څخه ووزي. کېدای شي چې هغه یزرعیل ته لاړ شي او یورام خبر کړي.> ۱۶ نو بیهو خپلې جنګي ګاډۍ کې سپور او یزرعیل ته روان شو. یورام لا روغ شوی نه ؤ او په همدې وخت کې د یهودا پاچا اخزیا د هغه د لیدلو دپاره راغلی ؤ.

۱۷ کله چې د یزرعیل د څارنې د برج پهره دار ولیدل چې بیهو او د هغه نفر راروان دي، هغه پاچا ته غږ وکړ: <زه وینم چې یوه ډله خلک دې خواته راروان دي.>

یورام حکم وکړ: <یو سپور استازی ولېږه او دا څرګنده کړه چې هغوی د سولې د پاره راځي یا د جگړې د پاره.>

۱۸ یو په آس باندې سپور استازی ورووت او بیهو ته یې وویل: <یورام پاچا غواړي په دې پوه شي چې آیا ته د سولې د پاره راځي؟>

بیهو خواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!> په همدې وخت کې د څارنې د برج ساتونکي وویل: <ای اعلیحضرته، استازی ورورسېده، مگر بېرته راستون نه شو.>

۱۹ نو یورام یو بل سپور استازی ولېږه، هغه بیهو ته ورغی او یې وویل: <یورام پاچا غوښتل چې په دې پوه شي آیا ته د سولې دپاره راځي؟>

بیهو خواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!>

۲۰ د څارنې د برج ساتونکي وویل: <ای اعلیحضرته، استازی هلته ورسېده، هغه هم بېرته راستون نه شو. دا سړی لکه د یو لبوني په شان ګاډی چلوي. هغه به خاماڅا بیهو وي!>

۲۱ یورام حکم وکړ: <زما ګاډی تیاره کړئ!> او ګاډی تیاره شوه. بیا هغه او اخزیا په خپلو ګاډیو کې سپاره شول او د بیهو د لیدلو دپاره ورووتل.

هغوی د نابوت یزرعیلي په ځمکه کې د هغه سره لیدنه وکړه. ۲۲ یورام پوښتنه وکړه: <ایا د سولې دپاره راځي؟>

بیهو خواب ورکړ: <تر هغه وخته پورې چې ستا د مور بت پرستی او کوډګری دوام ولري زما او ستا په منځ کې سوله شونې نه ده.>

۲۳ یورام غږ وکړ: <ای اخزیا، دا خیانت دی!> د دې له ویلو سره یورام خپله ګاډی راوگرځوله او وتښتېد. ۲۴ بیهو په خپل ټول قوت سره لیدنه راکش کړه او یو غشی یې گوزار کړ. غشی د یورام د اوږو په منځ کې ولګېده او بیا د هغه په زړه کې ورننوت. هغه په خپلې ګاډی کې راولوبد او مړ شو.

۲۵ بیهو خپل مرستیال بیدکار ته وویل: <د هغه مړی واخله او په هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې د نابوت پورې یې اړه درلودله. یاد لره چې کله ما او تا یوځای د یورام پاچا د پلار اخاب پسې ګاډی ځغلوله، څښتن د اخاب په ضد داسې وویل: ۲۶ ما د نابوت او د هغه د زمانو قتل پرون ولیده. نو ځکه زه

ژمنه کوم چې تاته به هم په همدې ځمکه کې سزا درکړم. < بیا یېهو خپل مرستیال ته امر وکړ: <د یورام مری واخله او په هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې په نابوت پورې یې اړه درلودله، چې د څښتن ژمنه پوره شي.>

٢٧ اخزیا پاچا دا پېښه ولیدله او هڅه یې وکړه چې د بیت هګان ښارګوټي ته وتښتي، مګر یېهو ورورسېد او امر یې وکړ: <هغه هم ووژئ!> نو څه وخت چې اخزیا بیلعام ته نژدې د جور کلي ته چې په لوړه کې ؤ روان ؤ، د یېهو لښکرو هغه په غشي باندې وویشت. هغه تر مجدو پورې لاړ او هلته مړ شو. ٢٨ د اخزیا منصبدارانو د هغه مړی په جنگي ګاډی کې واچاوه، بېرته یې اورشلیم ته یووړ او هغه یې د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ کړ.

٢٩ اخزیا د اخاب د زوی یورام د پاچاهۍ په یوولسم کال د یهودا پاچا شوی ؤ.

د ایزابل وژنه

٣٠ یېهو د یزرعیل خواته روان شو او کله چې ایزابل واورېدل چې یېهو راروان دی، رانجه یې په سترګو باندې ووهل او خپل وینستان یې رېمنځ کړل. بیا په کرکی کې ودرېدله او بیرون یې کتل. ٣١ څنگه چې یېهو د ښار د دروازې څخه تېر شو، هغې ورته نارې کړې: <ای زبمیره! ته قاتل یې! تا پاچا وواژه. ته دلته د سولې دپاره راغلې یې؟>

٣٢ هغه پورته کرکی ته وکتل او پوښتنه یې وکړه: <آیا دلته زما د پلویانو څخه څوک شته؟> د مانی دوه درې خصي شویو سړیو خپل سر و نه له کرکی څخه راووېستل. ٣٣ او یېهو هغوی ته وویل: <هغه د کرکی څخه لاندې راوغورځوئ!> درباریانو ایزابل لاندې راوغورځوله او د هغې وینه په دېوال او آسونو باندې وشیندل شوه. بیا آسونو د هغې مړی تر پښو لاندې کړ.

٣٤ یېهو دننه مانی ته ننوت چې یو څه وخورې او وڅښې. بیا هغه وویل: <که څه هم هغه یوه لعنتي ښځه وه، خو هغه د پاچا لور وه، نو هغه دې په ښې طریقي سره ښځه کړای شي.> ٣٥ مګر کله چې هغوی د هغې د مړي د ښخولو دپاره ووتل، هغوی یواځې د هغې کوپړۍ، لاسونه او پښې راپیدا کړې. ٣٦ کله چې هغوی یېهو ته خبر ورکړ هغه وویل: <دا هغه څه پېښ شوي دي چې څښتن د خپل خدمتګار تشبې ایلیا په وسیله ویلي وو: سپي به د ایزابل مړی په یزرعیل کې وخورې. ٣٧ د هغې مړی به لکه خوشایي داسې خورې ورې شي چې هېڅوک یې ونه شي پېژندلی.>

د اخاب د اولادې وژنه

١٠ د اخاب او یا زامن په سامره کې اوسېدل. نو یېهو د هغه ښار مهمو مامورانو، مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو ته لیک ورولېږه. په لیک کې هغه داسې لیکلي وو: ١ داسې ښار قوي دی او د جنگي ګاډیو، آسونو او وسلو سره ستاسو څخه دفاع کیږي. او زه پوهېږم چې د اخاب پاچا زامن ستاسو سره اوسېږي. نو څنگه چې تاسو دغه لیک ولوست، ٢ تاسو د اخاب د زامنو څخه چې تر ټولو ښه وي د پاچا په توګه وټاکئ او بیا د هغه د دفاع دپاره وجنګېږئ.>

٣ هغوی دا لیک ولوست او ډېر ووېرېدل. هغوی یو او بل ته وویل: <نه یورام پاچا او نه اخزیا پاچا د هغه په مقابل کې مقاومت کړی دی، نو مونږ به یې څنگه وکړو؟> ٤ د مانی آمر، د ښار ښاروال، نورو مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو دغه ځواب یېهو ته ورولېږه: <ای اعلیحضرته! مونږ ستاسو خدمتګاران یو او څه چې مونږ ته وایئ مونږ به هماغسې کوو. مګر دا زمونږ کار نه دی چې څوک د پاچا په توګه وټاکو. هرڅه چې ستاسو په نظر کې ښه ښکاري هماغسې وکړئ.>

٥ بیا یېهو یو بل لیک واستاوه چې په هغه کې ویل شوي وو: <که تاسو زما پلوي او اطاعت کوئ، نو هغه ثابت کړئ. د اخاب د زامنو سر و نه ماته

راوړئ! او سبا په همدې وخت باید دلته په یزرعیل کې حاضر شی.

د اخاب پاچا زمان او یا تنه وو چې د ښار د ځینو مهمو خلکو سره اوسېدل او د هغوی ښوونه او روزنه یې کوله. (۷) کله چې د بیهو دویم لیک راوړسېد، هغو مهمو خلکو د اخاب ټول زمان ووژل. بیا یې د هغو سرونه په ټوکریو کې کېښودل او هغه یې بیهو ته چې په یزرعیل کې ؤ ولېږل.

(۸) کله چې یو استازي بیهو ته خبر ورکړ چې د اخاب د زمانو سرونه یې راوړي دي، هغه وویل: <دا سرونه د ښار په دروازه کې دوه ځایه ډېری کړئ او تر سهاره پورې یې هلته پرېږدئ.>

(۹) په سهار کې، بیهو بیرون ووت. هغه د ټولو خلکو په مخ کې ودرېد او وېې ویل: <ای خلکو، تاسو هېڅ جرم نه دی کړی. ما د خپل بادار یورام په ضد دسیسه جوړه کړه او هغه مې وواژه. مگر دا ټول نفر چا ووژل؟ (۱۰) تاسو باید پوه شئ هرڅه چې څښتن د اخاب د اولادې په اړه ویلي وو، هغه سرته رسېږي. څښتن هغه کار وکړ چې وعده یې د خپل نبی ایلیا په وسیله کړې وه.> (۱۱) بیا بیهو د اخاب نور خپلوان چې په یزرعیل کې اوسېدل، د هغه لوړ رتبه درباریان، د هغه کاهنان او د هغه ډېر نژدې دوستان ووژل. په یزرعیل کې د اخاب د کورنۍ څخه هېڅوک ژوندی پاتې نه شو.

۱۲ بیهو سامرې ته روان شو او په لاره کې په هغه ځای کې چې شپانه به پکې راټولېدل ۱۳ بیهو دا د پاچا اخزیا د خپلوانو سره مخامخ شو. هغه پوښتنه وکړه: <تاسو څوک یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د اخزیا خپلوان یو. مونږ د شازادگانو او د ملکه ایزابل د کورنۍ د لیدلو دپاره روان یو.>

(۱۴) بیهو خپلو سړیو ته وویل: <هغوی ژوندي نیسي!> نو هغوی یې ونیول او د شپنو د راغونډېدلو ځای ته نژدې د کندې غاړې ته یې بوتلل او هغه ټول دوه څلوېښت نفره یې ووژل.

(۱۵) څنگه چې بیهو روان شو، د رکاب زوی بهوناداب یې ولید چې د ده د لیدلو دپاره راروان ؤ. بیهو هغه ته ښه راغلاست ووايه، بیا یې زیاته کړه: <ای بهونادابه، زه ستا پلوي کوم. آیا ته هم زما پلوي کوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه یې کوم.>

بیهو ځواب ورکړ: <نو خپل لاس دې ماته راکړه> او بیهو ورسره مرسته وکړه او په گاډۍ کې یې سپور کړ. (۱۶) او بیهو وویل: <زما سره راشه او وگوره چې زه څښتن ته څومره وفادار یم.>

هغوی دواړه د بیهو په گاډۍ کې سپاره شول. (۱۷) لکه څنگه چې څښتن د ایلیا سره وعده کړې وه، کله چې هغوی سامرې ته ورسېدل، بیهو د اخاب ټول خپلوان ووژل، حتی یو یې هم ژوندی پرېښود.

د بعل د بت پرستانو وژنه

(۱۸) بیهو د سامرې ټول خلک سره راغونډ کړل او ورته وېې ویل: <اخاب پاچا د بعل لږ خدمت کاوه، خو زه به د هغه زیات خدمت وکړم. (۱۹) زه غواړم چې هغه ته یوه لویه قرباني وړاندې کړم. نو د هغه ټول ښیان، کاهنان او عبادت کوونکي دلته راغونډ کړئ. هرڅوک چې رانغی هغه به ووژل شي.> مگر دا یو چل ؤ، بیهو په رښتیا سره دا پلان درلود چې د بعل عبادت کوونکي ووژني. (۲۰) هغه وویل: <د بعل دپاره د عبادت ورځ اعلان کړئ!> وروسته له دې چې هغه ورځ اعلان شوه، (۲۱) بیهو د اسراییلو ټول هېواد ته دا خبر ولېږه. د بعل ټول عبادت کوونکي راغلل، یو هم پاتې نه شو او د عبادت ځای له یو سر څخه تر بله سره پورې ډک شو. (۲۲) بیهو د سپېڅلو چپنو مسوول ته امر وکړ: <چپنې راوړه او هغه عبادت کوونکو ته ورکړه.>

۲۲) وروسته بیهو او یهوداداب د عبادت خای ته ننوتل او بیهو خلکو ته وویل: <شا او خواته وگورئ او متوجې اوسئ چې دلته باید یواځې د بعل عبادت کوونکي وي. هغه چاته چې د څښتن عبادت کوي د ننوتلو اجازه مه ورکوی.> ۲۳) بیا هغوی بعل ته د قربانی په وړاندې کولو باندې پیل وکړ.

له مخکې څخه بیهو اتیا سړي له دې خبرداري سره بیرون ودرول: <دا ټول عبادت کوونکي ووژنئ! که چېرته ستاسو څخه چا حتی یو نفر هم پرېښود چې وتښتي نو هغه به د هغه په خای وژل کېږي!>

۲۵) څنگه چې بیهو د قربانی وړاندې کول پای ته ورسول، هغه ساتونکو او منصبدارانو ته وویل: <رانوځي او هغوی ووژنئ! یو هم مه پرېږدئ چې وتښتي.> هغوی د خپلو تورو سره ورننوتل، ټول یې ووژل او د هغوی مړي یې بیرون وغورځول. بیا هغوی د عبادت د خای دنننی کوتې ته ننوتل، ۲۶) د بعل بت یې وویست او هغه یې وسوځاوه. ۲۷) بیا یې هغه ټوټې ټوټې کړ او هغوی د بعل د عبادت خای بېخي له منځه یووړ. د عبادت خای یې په تشناب باندې بدل کړ، چې تر نن ورځې پورې پاتې دی.

۲۸) په دې ډول بیهو په اسراییلو کې د بعل عبادت له منځه یووړ. ۲۹) خو هغه گناه یې بنده نه کړه چې یروبعام پاچا کړې وه، څوک چې د اسراییلیانو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. هغوی د سرو زرو سخوندرانو د مجسمو عبادت کاوه، هغه چې یروبعام په بیت ییل او دان کې ایښي وې.

۳۰) وروسته څښتن وویل: <ای بیهو، تا زما پلان چې د اخاب د کورنۍ په هکله مې درلود عملي کړ او دا ښه کار دې سرته ورساوه. نو زه ستا سره وعده کوم چې د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د خپلې کورنۍ څخه وي.>

۳۱) مگر بیهو د اسراییلو د څښتن خدای د حکمونو څخه د زړه له کومې اطاعت ونه کړ. د هغه په خای هغه داسې د گناه څخه ډک کارونه وکړل چې یروبعام کړي وو او د اسراییلیانو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

د بیهو مړینه

۳۲) په هغو ورځو کې څښتن د اسراییلو د هېواد په کوچني کولو پیل وکړ. حزاییل د سوریې پاچا اسراییلو ته ماتې ورکړه. ۳۳) حزاییل د اردن د سیند ختیځې سیمې یعنې د جلعاد او باشان سیمې او د ارنون سیند ته نژدې د عروعر د ښارگوټي په شمال کې سیمه تر واک لاندې راوستلې. دا هغه سیمې وې چې د جاد، روبین او منسي قبیلې پکې اوسېدلې.

۳۴) نور هغه ټول کارونه چې بیهو کړي دي چې په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه هم شامل دي، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۵) بیهو مړ او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی یهوآخاز د هغه په خای پاچا شو. ۳۶) بیهو په سامره کې په اسراییلو باندې اته ویشت کاله پاچاهي کړې وه.

د یهودا ملکه عتلیا

(دویم تواریخ ۲۲: ۱۰-۱۲)

۱۱) ۱) څنگه چې عتلیا واورېدل چې د هغې زوی اخزیا پاچا وژل شوی دی، هغې پرېکړه وکړه چې د شاهي کورنۍ ټول غړي دې ووژل شي. ۲) یواځې د اخزیا زوی یوآش ژوندی پاتې شو. نژدې ؤ چې هغه هم د نورو سره ووژل شي، مگر د یهورام پاچا د لور یهویشع له خوا چې د اخزیا خور وه هغه وژغورل شو. هغې یوآش او د هغه دایي د عتلیا څخه د خدای د کور د خوب په کوټه کې پټ کړل، ځکه هغه ونه وژل شو. ۳) یوآش د یهویشع سره د څښتن په کور کې د شپږو کالو دپاره چې ملکې عتلیا په یهودا کې پاچاهي کوله، پټ پاتې شو.

۲) د ملکې عتلیا د حکومت په اووم کال، یهویداع کاهن د پاچا او د مانی د ساتونکو قوماندانان راوغوښتل. د هغوی سره یې د خدای په کور کې لیدنه کتنه وکړه او هغوی یې د قسم له ورکولو سره د خپل پلان دپاره رضا کړل. بیا یې یوآش د اخزیا زوی هغوی ته وروښود. ۵) هغوی ته یې امر وکړ: <ستاسو د ساتونکو درې ټولې به د سبت په ورځ په خپله دنده کې وي. زه غواړم چې یو ټولی د مانی ساتنه وکړي. ۶) بل ټولی به د سور دروازه ساتي او درېم ټولی به د مانی دروازه ساتي او د مانی د ساتونکو پهره به بدلوي.>

۷) د ساتونکو دوه نور ټولې به د سبت په ورځ رخصت وي. مگر زه غواړم چې دغه دوه ټولې دې دلته د خدای په کور کې د یوآش پاچا ساتنه وکړي. ۸) خپلې تورې تیارې کړئ او هرچا چې هڅه کوله پاچا ته ورنژدې شي هغه ووژنئ. هر وخت او هر چیرې د پاچا سره واوسئ.>

۹) قوماندانانو د یهویداع د حکمونو څخه پیروي وکړه. هر یو خپل ساتونکي چې د سبت په ورځ دندې ته راتلل او یا د دندې څخه رخصتېدل یهویداع ته یې راغونډ کړل. ۱۰) یهویداع هغه نېزې او سپرونه قوماندانانو ته ورکړل چې د داود پاچا وو او د څښتن په کور کې ساتل شوي وو. ۱۱) بیا د خدای د کور د جنوبي خوا څخه نیولې تر شمالي خوا پورې د پاچا د ساتلو دپاره په وسلو سمبال ساتونکو موضع ونيولې.

۱۲) یهویداع یوآش بیرون راوویست، د هغه په سر یې تاج کېښود او د پاچاهۍ کولو د قانون یوه کاپي یې ورته ورکړه. د هغه په سر باندې یې د زیتونو تېل واچول چې دا وښایي هغه اوس پاچا شو، په هغه وخت کې خلکو چکچکې وکړې او چیغې یې ووهلې: <ژوندی دې وي پاچا!>

۱۳) ملکې عتلیا چې د ساتونکو او خلکو شور واورېد، نو هغه د څښتن کور ته چې خلک پکې راغونډ شوي وو، ورغله. ۱۴) هغې ولیدل چې یوآش د هغې ستنې په څنګ کې ولاړ ؤ چې معمولاً هغه ځای به د پاچا دپاره ؤ. قوماندانان او سرنې غروونکي د هغه په خوا کې ولاړ وو او خلکو خوشحالي کوله او سرنې یې غږول. عتلیا له ډېره قهره خپل کالي وشلول او چیغې یې ووهلې: <خیانت! خیانت!>

۱۵) یهویداع سمدستي د لښکرو قوماندانانو ته امر وکړ: <هغه ووژنئ! هغه د لښکرو د دوو صفو څخه بیرون وباسئ او هرڅوک چې د هغې سره دي هغه هم ووژنئ! مگر دا کار هېڅکله د خدای په کور کې ونه کړئ.> ۱۶) نو قوماندانانو عتلیا هغې دروازې ته راوویستله چې آسونه به پکې مانی ته ورننوتل او هلته یې ووژله.

د یهویداع اصلاحات

(دویم تواریخ ۲۳: ۱۶-۲۱)

۱۷) بیا یهویداع د څښتن او د یوآش پاچا او خلکو په منځ کې لوظ ترسره کړ چې دوی به د څښتن بنده گان وي. هغه همدارنگه د پاچا او د خلکو ترمنځ یو تړون وکړ. ۱۸) بیا ټول خلک د بل بتخانې ته ورغلل او هغه یې راوغورځوله. هغوی د قربانۍ ځایونه او بتان ټوټې ټوټې کړل او متان چې د بل کاهن ؤ هغه یې د قربانۍ ځای مخې ته وواژه.

وروسته بیا یهویداع د څښتن د کور دپاره ساتونکي ودرول. ۱۹) بیا یهویداع ټول قوماندانان، د پاچا او مانی ساتونکي او خلک یو ځای سره راوغوښتل. هغوی یوآش د څښتن د کور څخه د ساتونکو د دروازې په لار باندې مانی ته یووړ. هغه په تخت باندې کېښاست او د یهودا پاچا شو. ۲۰) نو ټولو خلکو خوشحالي کوله او په ښار کې کراره کراري وه، ځکه چې عتلیا په مانی کې وژله شوې وه. ۲۱) یوآش اووه کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو.

۱۲ په اسراييلو کې د يهودا پاچاهي په اووم کال، يواش د يهودا پاچا شو او په اورشليم کې يې څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبیه د بئرشع د ښار څخه وه. (۱) په خپل ټول عمر کې يې هغه څه وکړل چې څښتن پرې خوشحالېده، ځکه چې يهوداداع کاهن ورته لارښودنه کوله. (۲) که څه هم سيمه يز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو هلته د قرباني کولو او د خوشبويي سوځولو ته ادامه ورکړه.

(۳) يواش کاهنانو ته وويل: <ټولې هغه پيسې راغونډې کړئ چې د سپېڅلو نذرانو په ډول د څښتن کور ته راوړل کېږي، يعنې هغه پيسې چې په سر شمېرنه کې راټولېږي، هغه چې د شخصي نذرانو څخه تر لاسه کېږي او هغه پيسې چې په داوطلبانه توگه راوړل کېږي. (۴) هر يو کاهن به پيسې اخلي او د اړتيا له مخې به يې د څښتن د کور په بياجوړونې کې کاروي.>

(۵) د يواش د پاچاهي درويشتم کال ورسېد خو کاهنانو لا هم د څښتن د کور ترميم نه و ترسره کړی. (۶) نو يواش، يهوداداع او نور کاهنان راوغوښتل او ورته وېي ويل: <تاسو ولې په دې پيسو باندې د څښتن د کور د بياجوړونې کار نه کوئ؟ نورې پيسې مه اخلي. له هغو څخه بايد يواځې په بياجوړونې کې کار واخيستل شي.> (۷) کاهنانو دا خبره ومنله چې نه به نور د خلکو څخه پيسې راټولوي او نه به هم د څښتن د کور د بياجوړونې مسؤوليت په غاړه اخلي.

(۸) يهوداداع د لرگي يو صندوق راپيدا کړ، د هغه سر يې سوري کړ او د قرباني د ځای ښي خواته يې کېښود چې خلک د څښتن کور ته ننوتل. کله چې چا به د څښتن د کور دپاره پيسې ورکولې، هغو کاهنانو چې د دروازې ساتنه کوله پيسې به يې په دې صندوق کې اچولې. (۹) چې کله به صندوق د پيسو څخه ډک شو، د پاچا منشي او مشر کاهن به دا پيسې شمېرلې او په کڅوړو کې به يې تړلې. (۱۰) بيا به يې هغو خلکو ته ورکولې، چې د څښتن د کور د بياجوړونې د کار څارنه يې کوله. ځينې پيسې به معمارانو ته ورکول کېدې، ځينې به ترکانانو ته ورکول کېدې، (۱۱) ځينې به د تېرو پرېکونکو ته ورکول کېدې او ځينې پيسې به خټگرانو ته ورکول کېدې. په ځينو پيسو باندې به لرگي او تېرې اخيستل کېدل او ځينې به د څښتن د کور د بياجوړونې په نورو لگښتونو باندې لگېدلې.

(۱۲) هغه پيسې چې د څښتن د کور دپاره ورکړل شوې وې هغه د سپينو زرو د کاسو په جوړولو، د پلنو په پاکوونکو، د شيندلو په کاسو، په سرنو يا د سرو يا د سپينو زرو په شيانو باندې نه مصرفېدلې. (۱۳) هغه يواځې د بياجوړونې په کار باندې مصرفېدې. (۱۴) د کارونو مسؤولان صادق سړي وو، نو دې ته اړتيا نه وه چې د هغوی څخه د پيسو حساب وغوښتل شي.

(۱۵) کومې پيسې چې د تاوان او گناه د نذرانو په نامه ورکول کېدې د څښتن د کور دپاره نه، بلکې دا پيسې يواځې د کاهنانو دپاره وې.

(۱۶) په هماغه وخت کې د سوريې پاچا حزاييل د جت په ښار باندې بريد وکړ او هغه يې ونيو. بيا هغه پرېکړه وکړه چې په اورشليم باندې بريد وکړي.

(۱۷) نو يواش، د خپلو ځانگړو سوغاتونو په شمول، هغه ټول شيان راټول کړل چې د هغه پلار او نيکونو، يعنې اخزيا، يهوشافاط او بهورام څښتن ته وقف کړي وو او پرته له دې هغه سپين او سره زر چې د څښتن د کور او د ماڼۍ په خزانو کې وو. هغه دا ټول حزاييل ته د سوغات په توگه وروپلېرل او کله چې حزاييل دا تر لاسه کړل، خپل لښکرو ته يې حکم ورکړ چې اورشليم پرېږدي.

(۱۸) د يواش د پاچاهي نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۱۹) د هغه د پاچاهي په پای کې د هغه ځينې درباريان د ده په مقابل کې ياغي شول. يواش يې د اورشليم په ختيځ کې هغې لارې ته نژدې چې سلې ته تللې وه د ملو په کور کې په قتل ورساوه. (۲۰) د هغو قاتلانو نومونه دا دي: د شمعت زوی يوزاکار او د شومير زوی يهوذاباد.

یوآش د داود د بنار په شاهي هدیره کې بنخ شو او د هغه زوی امصیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآخاز

۱۳ په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په درویشتم کال د یهو زوی یهوآخاز د اسراییلو پاچا شو. یهوآخاز په سامره کې اوولس کاله پاچاهي وکړه او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. هغه هېڅکله د یروبعام هغه لاره پرېښوده چې د اسراییلو د گناه سبب ګرځېدلې وه.

څښتن په اسراییلو باندې په قهر شو، نو هغه د سوریې پاچا حزاییل او د هغه زوی بنهدد پرېښودل چې هغوی ته بیا بیا ماتې ورکړي. یهوآخاز څښتن ته د مرستې دپاره دعا وکړه او څښتن ولیدل چې حزاییل د اسراییلو سره څومره بده رویه کوي. څښتن د هغه دعا قبوله کړه او د اسراییلو د قوم دپاره یې یو داسې مشر ورولبړه چې اسراییل یې د سوریایانو څخه خلاص کړل. نو اسراییلو د مخکې په شان په خپلو کورونو کې په سولې کې ژوند کاوه. مګر اسراییلو گناه کوله او د یروبعام د کورنۍ لاره یې غوره کړه. هغوی د اشیره بت چې په سامره کې ودرول شوی و راونه غورځاوه.

د یهوآخاز کوم ځواکونه پاتې نه وو، بې له پنځوس سپرو عسکرو، لس جنګي ګاډیو او لس زره پیاده عسکرو. علت یې دا و چې د سوریې پاچا هغوی داسې تباہ کړي وو لکه دوره چې د غوبل نه وروسته پاتې کيږي.

د یهوآخاز د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زورورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. یهوآخاز مړ شو او په سامره کې بنخ شو او د هغه زوی یهوآش د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآش

په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په اووه دېرشم کال یهوآش د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. هغه هم د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د یروبعام په شان یې کارونه وکړل څوک چې د اسراییلو د گناه سبب ګرځېدلې و.

یهوآش چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې نور هرڅه کړي وو، د هغه قوت او زړورتیا چې د امصیا په ضد په جګړه کې یې ښودلې و، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. یهوآش مړ شو او په سامره کې په شاهي هدیره کې بنخ شو. بیا د هغه زوی دویم یروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د الیشع مړینه

د یهوآش پاچا د مړینې څخه لږه موده مخکې الیشع نبي سخت ناروغ او مرګ ته نژدې شو. یهوآش ورغی، د هغه په څنګ کې ودرېد، ژړل یې او ویې ویل: <پلاره! د اسراییلو جنګي ګاډی او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟>

الیشع ورته وویل: <یوه لینده او یو څو غشي راواخله! او یهوآش همداسې وکړل. بیا الیشع ورته وویل: <د غشي د ویشتلو دپاره تیار شه!> پاچا همداسې وکړل. الیشع د پاچا په لاسونو باندې خپل لاسونه کېښودل او ورته ویې ویل: <هغه کړکې پرانیزه چې مخه یې ختیځ خواته ده.> کله چې هغه پرانیستل شوه، الیشع وویل: <اوس ووله!> یهوآش یو غشي گزار کړ او الیشع وویل: <هغه غشي به د دې نښه وي چې څښتن به ستا سره مرسته وکړي چې په افیق کې به د سوریې لښکرو ته پوره ماتې ورکړي.>

بیا الیشع زیاته کړه: <نور غشي راپورته کړه او ځمکه ورباندې ووهه.> یهوآش غشي راواخیستل او درې ځلې یې ځمکه ورباندې ووهله او بس.

۱۹) اليسع د خدای نبي په پاچا باندې په قهر شو او ويې ويل: <که چېرې تا دا پنځه يا شپږ ځلې وهلي وای، نو سوريایان به دې بېخي له منځه وړي وای. اوس به ته يواځې درې ځلې هغوی ته ماتې ورکړې.>

۲۰) اليسع مړ او خاورو ته وسپارل شو.

هر کال به په پسرلي کې د موآبیانو ډلو د اسراییلو په خاوره باندې غلجکي بریدونه کول. (۲۱) یو ځل په داسې حال کې چې یو څو اسراییلیانو د یو سړي مړی د مړو په ځانگړې سمخې کې ایښوده، هغوی د موآبیانو یوه چریکي ډله ولیدله. اسراییلیانو په گړندې توگه مړی په هغې سمخې کې چې د اليسع مړی پکې ایښودل شوی ؤ، وغورځاوه او وتښتېدل. څنگه چې د سړي مړی د اليسع په هډوکو باندې ولگېده، سړی بېرته راژوندی شو او ودرېد.

د سوريایانو ماتې

۲۲) د يهوآخاز د پاچاهۍ په ټول دوران کې د سوريې پاچا حزاييل اسراييليان ځورول. (۲۳) مگر څښتن په اسراييلو باندې مهربانه ؤ او د هغه لوظ له کبله کوم چې د هغوی د نيکونو يعنې ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره يې کړی ؤ، په هغوی باندې يې رحم کاوه. تر نن ورځې پورې څښتن ونه غوښتل چې هغوی بېخي له منځه يوسي او يا يې د خپل حضور څخه وشړي.

۲۴) حزاييل مړ شو او بيا د هغه زوی بنهدد د سوريې پاچا شو. (۲۵) د اسراييلو پاچا يهوآش د سوريې په لښکرو باندې درې ځلې برید وکړ او هغوی ته يې ماتې ورکړه. هغه د بنهدد څخه هغه ټول ښارگوټي بېرته ونيول کوم چې حزاييل په جگړه کې د هغه د پلار يهوآخاز څخه نيولي وو.

د يهودا پاچا امصيا

(دويم تواريخ ۲۵: ۱- ۲۴)

۱۴) په اسراييلو کې د يهوآخاز د زوی يهوآش د پاچاهۍ په دويم کال، د يوآش زوی امصيا د يهودا پاچا شو. (۲) امصيا د پنځه ويشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې نهه ويشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور يهوعدان نومېدله چې د اورشليم څخه وه. (۳) امصيا د څښتن اطاعت او ښه کارونه کول، مگر هغه د خپل نيکه داود په شان وفادار نه ؤ. د دې په ځای يې د خپل پلار يوآش لاره غوره کړه. (۴) امصيا سيمه يز د عبادت ځايونه رنگ نه کړل او خلکو لا هم هلته قرباني کولو ته او خوشبويي سوځولو ته دوام ورکړ.

۵) څنگه چې امصيا د يهودا واک تر لاسه کړ، نو هغه درباريان چې پاچا يعنې د ده پلار يې په قتل رسولی ؤ، ويې وژل. (۶) مگر د هغو قاتلانو اولادونه يې ونه وژل. دا ځکه چې هغه په دې ډول د موسی^۱ د شريعت پيروي وکړه، لکه څنگه چې څښتن فرمايلي وو: <پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کيږي چې د هغوی اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کيږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هرڅوک دې يواځې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.>

۷) امصيا د خپلې پاچاهۍ په وخت کې لس زره ادومي عسکر د مالگې په دره کې ووژل. هغه په جگړه کې د صالح ښارگوټی ونيوه او د هغه ځای نوم يې په يقتييل بدل کړ چې تر اوسه پورې په همدې نوم يادېږي.

۸) يوه ورځ امصيا د اسراييلو پاچا د ييهو لمسي او د يهوآخاز زوی يهوآش ته داسې پيغام ورولبړه: <راوځه او په جگړه کې زما سره مخامخ شه!>

۹) مگر يهوآش بېرته دا ځواب ورولبړه: <يوځل په لبنان کې د اغزيو يو بوټي د سبر يوې ونې ته پيغام ورولبړه: ستا لور بايد زما د زوی سره واده وکړي. مگر يو وحشي ځناور راغی او هغه بوټی يې تر پښو لاندې کړ. (۱۰) امصيا! په دې خاطر چې ادوميانو ته دې ماتې ورکړې ده، ډېر مغرور يې.

مگر دغه شهرت دې بس دی، اوس په کور کې کښېنه. که کومه ستونځه دې رامنځته کړه، ته او ستا د يهودا پاچاهي به له منځه لاړه شي.

۱۱) مگر امصيا ورته غوړ و نه نيوه. نو يهوآش او د هغه لښکرو بيت شمس ته چې په يهودا کې ؤ، مارش وکړ. هلته هغه او امصيا يو د بل سره جگړه وکړه. ۱۲) د يهودا لښکرو ماتې وخوړله. د يهودا ټول عسکر بېرته خپلو کورونو ته وتښتېدل ۱۳) او يهوآش، د يوآش زوی او د اخزيا لمسی امصيا، ونيوه. بيا يهوآش اورشليم ته روان شو او د بنار دېوال يې د افرام د دروازې څخه نيولې د کنج تر دروازې پورې وران کړ. دا د دېوال برخه نژدې ۲۰۰ متره اوږده وه. ۱۴) هغه ټول سره او سپين زر يوړل او د څښتن په کور او د پاچا په خزانه کې چې هر قيمتي شی ؤ هغه يې هم له ځانه سره يووړ. ځينې خلک يې يرغمل ونيول او بيا سامرې ته راستون شو.

۱۵) د يهوآش د پاچاهي نورې ټولې پېښې، د هغه د زورورتوب کارونه او دا چې څنگه يې د امصيا په ضد جگړه وکړه، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۱۶) يهوآش مړ شو او د سامرې په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا د پاچا امصيا مړينه

(دويم تواريخ ۲۵: ۲۵ - ۲۸)

۱۷) د يهوآش د مړينې څخه وروسته امصيا پنځلس کاله ژوند وکړ. ۱۸) د امصيا د پاچاهي نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۱۹) په اورشليم کې د امصيا د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوه، نو هغه د لاکيش ښار ته وتښتېده. مگر دښمنانو يې د امصيا پسې نور خلک وروړول او هغه يې هلته وواژه. ۲۰) د هغه مړی په آس باندې بېرته اورشليم ته يوړل شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. ۲۱) وروسته د يهودا خلکو شاهي تاج د هغه د شپاړس کلن زوی عزيا په سر کېښود. ۲۲) عزيا د خپل پلار تر مړينې وروسته د ايلت ښارگوټی د يهودا دپاره بېرته ونيوه او بيا يې ودان کړ.

د اسراييلو پاچا دويم يروبعام

۲۳) په يهودا کې د امصيا د پاچاهي په پنځلسم کال د يهوآش زوی دويم يروبعام د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې يوڅلو پښت کاله پاچاهي وکړه. ۲۴) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام له ناوړو کارونو څخه يې پيروي وکړه کوم چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. ۲۵) يروبعام د اسراييلو سيمه د حمات څخه چې په شمال کې ؤ د مالگې تر بحيرې پورې چې په جنوب کې ؤ وغزوله، لکه څنگه چې څښتن د خپل خدمتگار د امتای زوی يونس سره وعده کړې وه. نوموړی نبی ؤ او د جت حافر څخه ؤ.

۲۶) په دې کار کې څښتن د يروبعام سره مرسته وکړه ځکه چې هغه ليدلي وو چې اسراييليان يې له دې چې هغوی آزاد وو يا غلامان، څومره په تکليف کې وو او هېڅوک نه ؤ چې د هغوی سره مرسته وکړي. ۲۷) څنگه چې څښتن وعده کړې وه پرې به نژدې چې اسراييل بېخي له منځه لاړ شي، نو په دې خاطر څښتن د يروبعام په وسيله هغوی وژغورل.

۲۸) د يروبعام د پاچاهي نورې ټولې پېښې او د هغه کارونه، قدرت، جگړې او دا چې څنگه هغه دمشق او حمات يې چې په يهودا پورې اړه درلوده بېرته ونيول، دا ټول د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۲۹) يروبعام مړ شو او په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی زکريا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا عزيا

۱۵ (۱) په اسراييلو کې د يروبعام د پاچاهۍ په اووه ويشتم کال د امصيا زوی عزيا د يهودا پاچا شو. (۲) هغه د شپاړس کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې دوه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم يکليا ؤ چې د اورشليم څخه وه.

(۳) عزيا د خپل پلار په شان د څښتن اطاعت کاوه او ښه کارونه يې کول. (۴) که څه هم سيمه ييز د عبادت ځايونه رنگ نه شول او خلکو لا هم هلته قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځولې.

(۵) څښتن عزيا د جذام په مرض اخته کړ او د عمر تر پايه پورې په هغه رنځ رنځور پاتې شو. هغه په خپل کور کې يواځې اوسېده. د هغه زوی يوتام د ماني او هېواد واک درلود.

(۶) د عزيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۷) عزيا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يوتام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا زکريا

(۸) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال د يروبعام زوی زکريا د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې شپږ مياشتې پاچاهي وکړه. (۹) زکريا د خپلو نيکونو په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د نباط د زوی د يروبعام بده لاره غوره کړه، څوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

(۱۰) د ياييش زوی شلوم د زکريا په ضد دسيسه جوړه کړه او د خلکو په مخکې يې وواژه. بيا شلوم د هغه په ځای پاچا شو. (۱۱) زکريا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۱۲) په دې توگه څښتن د بيهو سره خپله هغه وعده سرته ورسوله چې ويلې يې وو: <د اسراييلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د کورنۍ څخه وي.> او همداسې وشول.

د اسراييلو پاچا شلوم

(۱۳) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال شلوم د اسراييلو پاچا شو. هغه يوه مياشت په سامره کې پاچاهي وکړه. (۱۴) اوروسته د جادي زوی مناحيم د ترزې څخه سامرې ته راغی، شلوم يې هلته وواژه او په خپله د هغه په ځای د اسراييلو پاچا شو.

۱۵ شلوم چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې هرڅه کړي دي، د هغې دسيسې په شمول چې د زکريا په ضد يې کړې وه، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۱۶) مناحيم د ترزه څخه د تگ په حال کې، د تفسح ښار، د هغه اوسېدونکي او گردچاپېره سيمې په بشپړه توگه له منځه يوړې، ځکه چې دا ښار ده ته نه ؤ تسليم شوی. هغه حتی د ټولو اميدوارو ښځو گېډې هم خپرې کړې.

د اسراييلو پاچا مناحيم

(۱۷) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال مناحيم د جادي زوی د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې لس کاله پاچاهي وکړه. (۱۸) هغه د خپل ژوند تر پايه پورې د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ، غوره کړه.

(۱۹) د مناحيم د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې بريد وکړ. مناحيم، تغلت فلاسر ته څلور دېرش ټنه سپين زر ورکړل، ترڅو تغلت فلاسر د هغه سره د پاچاهۍ د واک په ساتلو کې مرسته وکړي. (۲۰) نو مناحيم په اسراييلو کې په هر شتمن نفر باندې حکم وکړ چې هغه ته

نیم نیم کیلوگرامه سپین زر ورکړي او دا ټول هغه د آشور پاچا ته ورکړل. نو د آشور پاچا برید ودراره او د اسراییلو څخه لاړ.

۲۱) د مناحیم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۲) مناحیم مړ او ښخ شو. بیا د هغه زوی فقحیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا فقحیا

۲۳) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په پنځوسم کال فقحیا د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې دوه کاله پاچاهي وکړه. ۲۴) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ، غوره کړه.

۲۵) د رملیا زوی فقح د فقحیا د لښکر قوماندان ؤ، مگر هغه د پاچا د وژلو دپاره پلانونه جوړ کړل. نو هغه د پنځوسو تنو جلعادیانو سره په سامره کې د ماڼۍ تر ټولو قوي برخې ته ورننوتل او فقحیا پاچا یې په قتل ورساوه. د پاچا سره یې دوه نور سړي چې ارجوب او اریه نومېدل هم په قتل ورسول. بیا فقح د هغه په ځای پاچا شو.

۲۶) د فقحیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د اسراییلو پاچا فقح

۲۷) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په دوه پنځوسم کال د رملیا زوی فقح د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې شل کاله پاچاهي وکړه. ۲۸) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه، د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې غوره کړه څوک چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

۲۹) د فقح د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراییلو باندې برید وکړ. هغه د عیون، آبل بیت معکې، یانواح، قادش او حاصور ښارونه او همدارنگه د جلعاد، جلیل او د نفتالی ټولې سیمې هم ونیولې. بیا هغه اسراییلیان د اسیرانو په توگه آشور ته یوړل.

۳۰) په یهودا کې د یوتام د پاچاهۍ په شلم کال د ایله زوی هوشع د فقح په ضد دسیسه جوړه کړه او هغه یې په قتل ورساوه. بیا هوشع د هغه په ځای د اسراییلو پاچا شو.

۳۱) د فقح د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د یهودا پاچا یوتام

(دویم تواریخ ۲۷: ۱ - ۹)

۳۲) په اسراییلو کې د فقح د پاچاهۍ په دویم کال د عزیا زوی یوتام د یهودا پاچا شو. ۳۳) یوتام د پنځه ویشتم کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور یروشع د صادوق لور وه.

۳۴) یوتام د خپل پلار په شان هغه کارونه کول چې د څښتن په نظر کې ښه وو. ۳۵) دا یوتام ؤ چې د څښتن د کور باسني دروازه یې بیا جوړه کړه. که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنگ نه شول، لا هم خلکو هلته قربانۍ کولې او خوشبويي یې سوځولې.

۳۶) د یوتام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۷) د هغه د پاچاهۍ په

دوران کې د لومړي ځل دپاره څښتن د سوريایي پاچا رزین او د اسراییلو پاچا قحح ولېږل چې په یهودا باندې برید وکړي. (۲۸) یوتام مړ شو او د هغه د نیکه داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی آحاز د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا آحاز

(دویم تواریخ ۲۸: ۱ - ۲۷)

۱۶ په اسراییلو کې د رملیا د زوی قحح د پاچاهۍ په اوولسم کال، د یوتام زوی آحاز د یهودا پاچا شو. (۲) آحاز شل کلن ؤ چې پاچا شو او شپاړس کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره نه کړه، بلکې داسې کارونه یې ونه کړل چې د هغه د څښتن خدای په نظر کې ښه وو. (۳) آحاز د اسراییلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. حتی هغه خپل زوی هم د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. دا د هغو قومونو ناوړه رواج ؤ چې څښتن د اسراییلو د وړاندې تګ سره سم شړلي وو. (۴) آحاز د عبادت په سیمه یز عبادت ځایونو، غونډیو او د هرې سیوري لرونکې ونې لاندې قربانی کولې او خوشبويي یې سوځولې.

(۵) د سوريې پاچا رزین او د اسراییلو پاچا قحح په اورشلیم باندې برید وکړ او هغه یې کلابند کړ، مګر هغوی ونه شو کولی چې آحاز ته ماتې ورکړي. (۶) په همدې وخت کې رزین د ایلټ د ښار واک بیا تر لاسه کړ او هغه د یهودا خلک چې هلته اوسېدل له هغه ځای څخه وشرل. ادومیان په ایلټ کې ځای په ځای شول او تر نن ورځې پورې هلته اوسېږي. (۷) آحاز د آشور پاچا تغلت فلاسر ته یو پیغام ورولېږه چې پکې ویل شوي وو: >ناسو زما بادار او د پلار په ځای یاست. د سوريې او اسراییلو پاچاهانو په ما باندې برید کړی دی، هیله لرم چې راشئ او د هغوی څخه مې وژغورئ.< (۸) آحاز د څښتن د کور او د مانی د خزاني څخه سپین او سره زر واخیستل او د سوغات په توګه یې د آشور پاچا ته ولېږل. (۹) څنګه چې تغلت فلاسر پیغام تر لاسه کړ، هغه د خپلو لښکرو سره سوريې ته روان شو. هغه دمشق ونيوه، رزین پاچا یې وواژه او د هغه ځای خلک یې د اسیرانو په توګه قیر ته بوتلل.

(۱۰) کله چې آحاز پاچا دمشق ته لاړ چې د تغلت فلاسر سره لیدنه کتنه وکړي، هلته هغه د قربانی ځای ولید او اوریا کاهن ته یې کټ مټ هماغسې نقشه ورولېږله. (۱۱) نو اوریا کاهن د قربانی ځای د هماغه نقشې په مطابق جوړ کړ چې آحاز پاچا د دمشق څخه رالېږلې وه. نو مخکې له دې چې آحاز د دمشق څخه راستون شي د هغه کار یې سرته ورساوه. (۱۲) کله چې پاچا د دمشق څخه راوړسېد، د قربانی ځای یې ولید، نژدې ورغی او په هغه ځای کې یې قربانی وړاندې کړې. (۱۳) هغه سوځېدونکې او د غلو دانو نذرانې وړاندې کړې او په هغه ځای باندې یې د څښلو نذرانه تویه کړه او د سولې د نذرانې وینې یې وشیندلې. (۱۴) د برنجو هغه د قربانی ځای چې د څښتن دپاره وقف شوی ؤ، د قربانی د نوي ځای او د څښتن د کور ترمنځ ؤ. آحاز هغه لیرې کړ او هغه یې د قربانی د نوي ځای شمال خواته کېښود.

(۱۵) آحاز پاچا اوریا کاهن ته امر وکړ: >په دې لوی او نوي د قربانی ځای باندې دا نذرانې وړاندې کړه: سهارنی سوځېدونکې نذرانې او د غلو دانو ماښامنی نذرانې؛ د پاچا سوځېدونکې نذرانې او د هغه د غلو دانو نذرانې؛ د دې خاورې د ټولو خلکو سوځېدونکې نذرانې، د هغوی د غلو دانو نذرانې او د هغوی د څښلو نذرانې. د قربانی په ځای باندې د سوځېدونکو نذرانو او قربانیو ټوله وینه وشینده. مګر د برنجو د قربانی ځای زما دپاره وساته چې د خپلې ځانګړې سلامشورې دپاره ورڅخه کار واخلم.< (۱۶) نو څنګه چې پاچا امر کړی ؤ، اوریا هماغسې وکړل.

(۱۷) آحاز پاچا هغه برنجي ګاډۍ چې د څښتن په کور کې ورڅخه کار اخیستل کېده، جلا جلا کړلې او هغه تشتونه چې په هغه باندې وو لیرې کړل. همدارنګه هغه د دولسو برنجي غوایانو د شا څخه برنجي ټانکې واخیسته او هغه یې د تیږو په بنسټ باندې کېښوده. (۱۸) آحاز هغه خاصه څپمه هم لیرې کړه چې په سبت کې به ورڅخه د عبادت دپاره کار اخیستل کېده او هغه شخصي دروازه یې هم بنده کړه چې د یهودا پاچا به د څښتن کور ته د ننوتلو دپاره استعمالوله. دا ټول کارونه هغه د دې دپاره وکړل چې د آشور پاچا تغلت فلاسر خوشحاله کړي.

١٩) د آحاز د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٠) آحاز مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديرې کې ښخ شو او د هغه زوی حزقيا د هغه په ځای پاچا شو.

هوشع، د اسراييلو آخرنی پاچا

١٧) په يهودا کې د آحاز د پاچاهۍ په دولسم کال، د ايله زوی هوشع د اسراييلو پاچا شو او هغه نهه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. (٢١) هوشع د څښتن په مقابل کې گناه وکړه، مگر د هغه گناه د اسراييلو د تېرو شويو پاچاهانو په پرتله کمه وه. (٢٢) د آشور پاچا شلمناسر په هوشع باندې برید وکړ. هوشع هغه ته تسليم شو او هر کال به يې هغه ته باج ورکاوه. (٢٣) مگر وروسته هوشع د باج ورکولو څخه انکار وکړ او د مصر پاچا <سوک> ته يې استازي ورولېږل چې د هغه سره مرسته وکړي. کله چې شلمناسر له دې خيانت څخه خبر شو، نو هوشع يې ونيوه او په زندان کې يې واچاوه.

د سامري سقوط

١٨) بيا شلمناسر د اسراييلو په ټوله خاوره باندې برید وکړ او سامره يې درې کاله محاصره کړه. (٢٤) د هوشع د پاچاهۍ په نهم کال، د آشور پاچا سامره ونيوله او اسراييليان يې د اسيرانو په توگه آشور ته بوتلل. ځينې يې د حله په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او پاتې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل.

د اسراييليانو د ماتې دليل

١٩) دا هرڅه په دې خاطر وشول چې د اسراييلو قوم د خپل څښتن خدای په مقابل کې چې هغوی يې د مصر د پاچا څخه ژغورلي وو او د هغه هېواد څخه يې راويستلي وو، گناه کړې وه. هغوی د نورو خدايانو عبادت کاوه (٢٥) او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي کوله چې څښتن هغوی د اسراييليانو د وړاندې تگ سره سم شړلي وو. همدارنگه هغه رواجونه يې خپل کړل چې د اسراييلو پاچاهانو پيل کړي وو. (٢٦) اسراييليانو په پټه د خپل څښتن خدای په ضد داسې کارونه وکړل کوم چې هغه منع کړي وو. دوی د اوسېدو په خپلو ټولو ځايونو کې يعنې د کوچني کلي څخه نيولې تر لوی ښاره پورې غېر مجاز د عبادت ځايونه جوړ کړل. (٢٧) هغوی په هرې غونډۍ باندې او د هرې سيوري لرونکې ونې لاندې د تېرو ستنې او د اشيره بتان جوړ کړل. (٢٨) هغوی د عبادت په ټولو غېر مجاز ځايونو کې خوشبويي وسوځولې او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي کوله چې څښتن د اسراييلو د وړاندې تگ سره سم د هغوی د خاورې څخه شړلي وو. هغوی په خپلو بدو عملونو سره د څښتن قهر راوپاراوه. (٢٩) هغوی د څښتن د هغه حکم څخه سرغړونه کوله چې ورته ويلي وو: <د بتانو عبادت مه کوئ.>

٢٠) څښتن خپل وړاندويونکي او نبیان ولېږل چې اسراييلو او يهودا ته خبرداري ورکړي: <خپلې بدې لارې پرېږدئ. زما د هغو حکمونو اطاعت وکړئ چې په شريعت کې دي او ستاسو نیکونو ته مې ورکړي وو او د خپلو خدمتگارانو نبیانو په وسيله مې تاسو ته رسولي وو.> (٣٠) مگر اسراييليانو اطاعت ونه کړ، د هغوی زړونه د خپلو هغو نیکونو په شان چې په خپل څښتن خدای يې باور نه درلود سخت وو. (٣١) هغوی د څښتن خبرداري او حکمونه له پامه وغورځول او هغه لوظ يې مات کړ چې د هغو د نیکونو سره يې کړی ؤ. هغوی د بې ارزښته بتانو عبادت کاوه او په خپله هم بې ارزښته شول. څښتن اسراييليانو ته وويل چې <هغه کارونه مه کوئ کوم چې ستاسو شاوخوا پردي قومونه يې کوي>، مگر اسراييل د هماغو په شان شول. (٣٢) هغوی د خپل څښتن خدای ټول قوانين مات کړل او د عبادت دپاره يې دوه فلزي سخوندان جوړ کړل. همدارنگه هغوی د اشيره بت جوړ کړ، د ستورو عبادت او د بعل د بت خدمت يې کاوه. (٣٣) هغوی خپل زمان او لوږگانې د سوځېدونکو نذرانو په توگه قرباني کول، د کوډگرانو او فال کتونکو څخه به يې کار اخيست او خپل ځانونه يې په بشپړه توگه هغو کارونو ته وقف کړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. ځکه يې د څښتن قهر راوپاراوه. (٣٤) نو څښتن په اسراييلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی يې له خپل حضور څخه وشړل. يواځې د يهودا قبيله پاتې شوه.

۱۹) مگر حتی د یهودا خلکو هم د خپل څښتن خدای د قوانینو اطاعت ونه کړ، هغوی د هغو رواجونو چې د اسراییلو خلکو خپل کړي وو، پیروي وکړه.
۲۰) څښتن ټول اسراییلیان ترک کړل، هغوی ته یې سزا ورکړه او لوټ مارانو ته یې په لاس ورکړل تر هغې چې آخر څښتن اسراییلیان د خپل حضور څخه وشړل.

۲۱) کله چې څښتن اسراییل د یهودا څخه خیري او جلا کړل، اسراییلیانو د نباط زوی یروبعام خپل پاچا وټاکه. یروبعام هغوی د څښتن د پیروي څخه واورول او د هغوی د سختې گناه سبب وگرځېد. ۲۲) اسراییلیانو د یروبعام پیروي وکړه او د هغې گناه څخه چې یروبعام کړې وه لاس وانخیست. ۲۳) لکه څنګه چې څښتن د خپلو نبیانو په وسیله خبرداری ورکړی ؤ، نو آخر یې هغوی له خپل حضور څخه وشړل. نو د اسراییلو خلک آشور ته جلا وطني شول او تر اوسه پورې هلته اوسېږي.

په اسراییلو کې د آشوریانو ځای په ځای کېدل

۲۴) د آشور پاچا د بابل، کوت، عوا، حمات او سفروایم د ښارونو خلک بوتلل او هغوی یې د سامرې په ښارونو کې د جلاوطنو اسراییلیانو په ځای مېشت کړل. هغوی دا ښارونه ونیول او هلته استوګن شول. ۲۵) څرنګه چې دغو خلکو په سر کې د څښتن عبادت نه کاوه، نو څښتن زمریان ورو لېږل چې په هغوی باندې برید وکړي. زمریانو له هغو څخه ځینې ووژل. ۲۶) د آشور پاچا خبر شو چې هغه خلک چې هغه د سامرې ښارونو ته بیولي دي د هغه وطن د خدای په قانون باندې نه پوهیږي، نو خدای هلته زمریان ورو لېږل چې هغوی ووژني. ۲۷) نو د آشور پاچا داسې امر وکړ: >د هغو کاهنانو څخه چې مونږ د اسیرانو په توګه راوستي دي یو نفر بېرته ولېږئ. هغه دې لار شي او هلته دې واوسېږي، د دې دپاره چې خلکو ته د هغه وطن د خدای قانون وروښايي.< ۲۸) نو د اسراییلی کاهنانو څخه یو تن چې له سامرې څخه جلاوطنه شوی ؤ، لار چې په بیت ییل کې واوسېږي. بیا یې خلکو ته وښودل چې څنګه د څښتن عبادت وکړي.

۲۹) مگر هغو خلکو چې په سامره کې ځای په ځای شوي وو، هر یو قوم د خپلو بتانو جوړولو ته دوام ورکړ او هغه یې د عبادت په هغو ځایونو کې کېښودل چې اسراییلیانو جوړ کړي وو. ۳۰) د بابل خلکو د سکوت بنوت بتان، د کوت خلکو د نرجل بتان، د حمات خلکو د اشیم بتان، ۳۱) د عوا خلکو د نبحز او تر تاک بتان جوړ کړل او د سفروایم خلکو خپل ماشومان د سوځېدونکو نذرانو په توګه خپلو بتانو یعنی ادرملک او عنملک ته قرباني کړل. ۳۲) دغو خلکو د څښتن عبادت هم کاوه او له خپل منځ څخه یې هر قسم خلک غوره کړل چې د عبادت د هغو ځایونو لپاره د کاهنانو په توګه خدمت وکړي او په هغه ځایونو کې د هغوی دپاره قرباني وړاندې کړي. ۳۳) په دې توګه هغوی هم د څښتن عبادت کاوه او هم یې د هغه هېوادونو د رواجونو له مخې چې هغوی ورڅخه راغلي وو، د خپلو بتانو عبادت کاوه.

۳۴) هغوی تر نن ورځې پورې په خپلو زړو رواجونو باندې ټینګ ولاړ دي. هغوی د څښتن عبادت نه کوي او نه د هغو قوانینو او حکمونو څخه پیروي کوي چې څښتن د یعقوب اولادې ته ورکړي وو. (وروسته څښتن د یعقوب نوم په اسراییل بدل کړ). ۳۵) څښتن د اسراییلیانو سره لوظ کړی ؤ او هغوی ته یې حکم کړی ؤ: >د نورو خدایانو عبادت مه کوئ. هغوی ته سجده مه کوئ، د هغوی خدمت مه کوئ او هغوی ته قرباني مه وړاندې کوئ.< ۳۶) یواځې زما عبادت کوئ! زه هغه څوک یم چې تاسو یې په خپل لوی قوت سره د مصر څخه راوویستلئ. تاسو باید ماته سجده وکړئ او ماته قرباني وړاندې کړئ. ۳۷) تاسو باید تل زما د هغو قوانینو او حکمونو اطاعت وکړئ چې ستاسو دپاره مې لیکلي دي. د نورو خدایانو عبادت ونه کړئ ۳۸) او هغه لوظ چې تاسو سره مې کړی ؤ هغه باید هېر نه کړئ. د نورو خدایانو عبادت ونه کړئ. ۳۹) تاسو باید زما یعنی د خپل څښتن خدای عبادت وکړئ او زه به تاسو د ټولو دښمنانو څخه وژغورم.< ۴۰) مگر هغو خلکو چې په اسراییلو کې اوسېدل دا حکم یې قبول نه کړ او د خپلو زړو رواجونو پیروي ته یې دوام ورکړ.

۴۱) هغوی د څښتن عبادت کاوه، مگر د خپلو بتانو عبادت یې هم کاوه. د هغوی اولادونه تر نن ورځې پورې هماغه کار کوي.

۱۸ په اسراييلو کې د ايله د زوی هوشع د پاچاهۍ په دولسم کال، د آحاز زوی حزقيا د يهودا پاچا شو. (۲) حزقيا پنځه ويشت کلن ؤ چې پاچا شو او هغه نهه ويشت کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم ابيا وه چې د زکريا لور وه. (۳) هغه لکه د خپل نيکه داود پاچا په شان هغه کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې ښه وو. (۴) هغه سيمه يز د عبادت ځايونه له منځه يوړل، د تيرو ستنې يې ماتې کړې او د اشيره بتان يې راوغوزول. همدارنگه يې هغه برنجي مار چې موسی^۱ جوړ کړی ؤ او د نحشتان په نوم يادېده هم ټوټې ټوټې کړ. تر هغه وخته پورې د اسراييلو خلکو هغه ته د درناوي دپاره خوشبويي سوځولي.

۵) حزقيا د اسراييلو په څښتن خدای باندې باور درلود. د يهودا په ټولو پاچاهانو کې د هغه په شان نه د هغه څخه وروسته څوک ؤ او نه د هغه څخه مخکې. (۶) هغه څښتن ته پوره وفادار ؤ او د هغو قوانينو اطاعت يې کاوه چې څښتن موسی^۱ ته ورکړي وو. (۷) نو څښتن د هغه سره ؤ او هغه په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ. هغه د آشور د پاچا په مقابل کې ياغي شو او هغه ته يې د تسليمېدلو څخه انکار وکړ. (۸) هغه فلسطينيانو ته د غزې او د هغې د شاوخوا سيمو پورې ماته ورکړه چې دا ماته د تر ټولو کوچني کلي څخه نيولې تر لوی دېوال لرونکي ښار پورې وه.

۹) د حزقيا د پاچاهۍ په څلورم کال چې په اسراييلو باندې د هوشع د پاچاهۍ اووم کال ؤ، د آشور پاچا شلمناسر په اسراييلو بريد وکړ او سامره يې محاصره کړه. (۱۰) د محاصرې د درېم کال په آخر کې آشوريانو سامره ونيوله. نو د حزقيا د پاچاهۍ په شپږم کال چې د هوشع د پاچاهۍ نهم کال ؤ، دا پېښه وشوه. (۱۱) د آشور پاچا، اسراييليان د اسيرانو په توگه آشور ته بوتلل. د هغو څخه يې ځينې د حليح په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او ځينې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل. (۱۲) سامرې ځکه سقوط وکړ چې اسراييليانو د خپل څښتن خدای اطاعت نه کاوه، بلکې هغه لوظ يې مات کړ چې څښتن د هغوی سره کړی ؤ او د هغو ټولو قوانينو څخه يې سرغړونه وکړه چې د څښتن د خدمتگار موسی^۱ په وسيله ورکړل شوي وو. هغوی نه هغه حکمونه منل او نه يې په هغو باندې عمل کاوه.

د سنخاريب بريد په يهودا باندې

(دويم تواريخ ۳۲: ۱-۱۹ او اشعيا ۳۶: ۱-۲۲)

۱۳) د حزقيا د پاچاهۍ په څوارلسم کال د آشور پاچا سنخاريب د يهودا په ټولو قوي شوي ښارونو باندې بريد وکړ او هغه يې ونيول. (۱۴) حزقيا دغه پيغام سنخاريب ته چې په لاکيش کې ؤ ورولېږه: <ما غلط کار کړی دی، خپل بريد ودریو او هرڅه چې تاسو غواړئ زه به يې درکړم.> د سنخاريب پاچا ځواب دا ؤ چې حزقيا بايد لس ټنه سپين زر او يو ټن سره زر هغه ته ورولېږي. (۱۵) حزقيا هغه ټول سپين زر چې د څښتن په کور کې او د مانې په خزانه کې وو هغه ته ورولېږل. (۱۶) همدارنگه هغه د څښتن د کور د دروازو څخه سره زر او هم هغه سره زر چې په خپله يې د دروازو چوکاټونه ورباندې يوښ کړي وو راوويستل او هغه ټول يې سنخاريب ته ورولېږل.

۱۷) د آشور پاچا يو لوی لښکر د خپلو درېو لوړ رتبه مامورانو سره د لاکيش څخه ولېږه چې په اورشليم کې د حزقيا مخالفت وکړي. کله چې اورشليم ته ورسېدل، هغوی د پاسني ډنډ د لښتي په غاړه چې د کاليو مينځونکو د پتي په لاره کې پرته ده، ودرېدل. (۱۸) هغوی حزقيا پاچا راوغوښت مگر د هغه درې درباريان بيرون راووتل چې د هغوی سره ليدنه کتنه وکړي. هغه درې درباريان دا وو: د حلقيا زوی الياقيم چې د مانې مسؤول ؤ، شبننا د دربار منشي او د آساف زوی يوآخ چې د پېښو د ثبتولو مسؤول ؤ.

۱۹) د آشور د منصبدارانو څخه يو تن هغوی ته وويل: <لوی پاچا غواړي په دې پوه شي چې حزقيا پاچا ولې دومره ډاډه دی؟> (۲۰) پاچا ته ووايي: آيا ته فکر کوې چې يواځې خبرې کولی شي چې د عسکري پوهې او قدرت ځای ونيسي؟ ته په چا باندې تکیه کوې چې زما په مقابل کې ياغي شوی

٢١) گوره، ته په دې طمع يې چې مصر به درسره مرسته وکړي، مگر هغه به د هغې کړکې په شان وي چې د امسا په توگه ورڅخه کار اخيستل کيږي. هغه به مات شي، ستا په لاس کې به ننوځي او تا به تپي کړي. نو هرڅوک چې د مصر په پاچا باندې تکيه وکړي هغه به همداسې شي. < ٢٢)

لوی پاچا تاسو درباريانو ته دا هم وايي: حېداى شي ماته ووايي چې مونږ په خپل څښتن خدای باندې تکيه کوو. آیا دا هغه څوک نه دی چې حزقيا د هغه د عبادت او د قربانۍ ځايونه له منځه يوړل او د يهودا او اورشليم خلکو ته يې وويل چې تاسو د اورشليم د قربانۍ د ځای په وړاندې عبادت کوئ؟ < ٢٣)

زه به تاسو سره د خپل بادار، يعنې د اشور د پاچا په استازيتوب يو شرط کېږدم. زه به تاسو ته دوه زره آسونه درکړم خو که چېرې تاسو وکولای شئ چې هم دومره نفر پيدا کړئ چې په هغو باندې سپاره شي. < ٢٤)

تاسو د جنگي گاډيو او سپرو عسکرو په خاطر په مصر باندې تکيه کوئ! نو څنگه کولی شئ چې تاسو زما د بادار د خدمتگارانو څخه يو ډېر کمزوری منصبدار په شا وتمبوئ؟ < ٢٥)

آیا تاسو فکر کوئ چې ما د څښتن له مرستې څخه پرته ستاسو په وطن باندې بريد کړی دی چې هغه وران کړم؟ څښتن په خپله ماته وويل چې په هغه باندې بريد وکړم او هغه له منځه يوسم. <

٢٦) په دې وخت کې الياقيم، شبننا او يوآخ هغه لوړ رتبه مامور ته وويل: <مهرباني وکړئ، زموږ سره د ارامۍ په ژبه خبرې وکړئ، ځکه چې مونږ په هغې باندې پوهېږو. د يهودا په ژبه خبرې مه کوئ، ځکه هغه ټول خلک چې په دېوال باندې ناست دي ستاسو خبرو ته يې غوږ ايښی دی.>

٢٧) هغه ځواب ورکړ: <آیا تاسو فکر کوئ چې پاچا زه د دې دپاره رالېږلی يم چې دا ټولې خبرې يواځې تاسو او پاچا ته وکړم؟ نه، زه د هغو خلکو سره هم خبرې کوم چې په دېوال باندې ناست دي. هغوی او تاسو به هم خپل غايظه مواد وخورئ او خپلې امتيازې به وڅښي، په دې خاطر چې نور به د خوړلو او څښلو دپاره څه شی نه وي.>

٢٨) بيا هغه ملکی مامور ودرېد او په لوړ آواز يې د يهودا په ژبه وويل: <د آشوريانو لوی پاچا پيغام واورئ! < ٢٩)

پاچا داسې وايي: حزقيا مه پرېږدئ چې تاسو وغولوي. هغه نه شي کولی چې تاسو زما د لاس څخه وژغوري. < ٣٠)

باور مه کوئ که هغه تاسو ته ووايي: په څښتن باندې باور ولرئ، هغه به تاسې وژغوري او دا ښار به د آشور د پاچا په لاس ورته کړل شي.

٣١) د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسي. ځکه د آشور پاچا داسې وايي: زما سره روغه جوړه وکړئ. راووخئ او ماته تسليم شئ. نو تاسو هر يو به د خپلو ټاکنو انگور وخورئ، د خپلو ونو څخه به انځر وخورئ او د خپلو ذخيرو څخه به اوبه وڅښئ. < ٣٢)

وروسته زه راځم او تاسو به هغه هېواد ته بوځم چې ستاسو د وطن په شان دی، په هغه هېواد کې چې ډېر زيات غلې دانې، ډوډۍ، د انگورو شراب، د انگورو باغونه، د زيتونو ونې او شات دي. که چېرې تاسو هغه کار وکړئ چې زه يې درته حکم کوم، تاسو به مړه نه شئ، بلکې ژوندي به پاتې شئ. د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسي، هغه تاسو بې لارې کوي او وايي: څښتن به مونږ وژغوري. < ٣٣)

آیا کله د کوم قوم خدايانو خپل وطن د آشور پاچا له لاسه ژغورلی دی؟ < ٣٤)

چېرته دي د حماه او افراد خدايان؟ چېرته دي د سفر وایم، هينع او عوا خدايان؟ آیا هغوی سامره زما د لاسونو څخه وژغورله؟ < ٣٥)

د دې ټولو هېوادونو د خدايانو څخه کوم يو دا توان درلود چې خپل هېواد زما څخه وژغوري؟ نو څښتن به څنگه وکولای شي چې اورشليم زما د لاسونو څخه خلاص کړي؟ <

٣٦) مگر خلک غلې پاتې شول او په ځواب کې يې ورته هيڅ ونه ويل، ځکه چې حزقيا پاچا هغوی ته دا امر کړی ؤ چې ځواب ورته کړي.

٣٧) نو الياقيم، شبننا او يوآخ له غمه خپل کالي وشلول، حزقيا ته ورغلل او څه چې ورته هغه ملکی مامور ويلي وو، هغه يې حزقيا ته بيان کړل.

د اشعيا نبي سره مشوره

(اشعيا ٣٧: ١ - ٧)

١٩) کله چې حزقيا پاچا دا خبره واورېده، هغه له غمه خپل کالي وشلول، د وير کالي يې واغوستل او د څښتن کور ته ورننوت. < ١)

هغه د ماڼۍ مسؤول الياقيم، د دربار منشي شبننا او د کاهنانو مشران چې ټولو د وير کالي اغوستي وو، د اموص زوی اشعيا نبي ته ورولېږل. < ٢)

دوی هغه ته وويل:

>حزقيا داسې وايي: نن ورځ د خپگان ورځ ده، مونږ ته سزا راکول کيږي او سپکاوی راته شوی دی. مونږ د هغې ښځې په شان یو چې د اولاد زېږولو ته تیاره وي، مگر د زېږولو قوت پکې نه وي. (۴) د آشور پاچا خپل لوړپوړی مامور د دې دپاره رالېږلی دی چې د ژوندي خدای سپکاوی وکړي. ستا څښتن خدای دې دا د سپکاوی خبرې واورې او هغه چا چې دا خبرې کړې دي هغه ته دې سزا ورکړي. نو د هغو نفرو دپاره دعا وکړئ چې ژوندي پاتې دي.<

(۵) کله چې اشعيا د حزقيا پاچا پیغام تر لاسه کړ، (۶) هغه بیرته دا ځواب ورولېږه: >څښتن تاته وايي چې آشوريان مه پرېږده ترڅو په دې سپکو خبرو سره تا ووېروي، چې څښتن تانه شي ژغورلی. (۷) څښتن به د آشور په پاچا ځینې گونگوسې واوروي او هغه به مجبور کړي چې بیرته خپل هېواد ته ستون شي. هلته به یې په یو چا باندې ووژني.<

یوځل بیا د آشورانو گواښ

(اشعيا ۳۷: ۸ - ۲۰)

(۸) د آشور لوړ رتبه ملکي مامور پوه شو چې پاچا د لاکیش څخه تللی دی او د لښه ښار په مقابل کې جنگيږي، نو هلته ورغی چې د هغه سره مشوره وکړي. (۹) آشوريانو ته خبر وررسېد چې د مصر لښکر د ایتوپیا پاچا، ترهافه تر مشرۍ لاندې راروان دی چې برید وکړي. کله چې پاچا دا خبره واورېده، نو هغه د یهودا پاچا حزقيا ته د استازو په لاس لیک ورولېږه: (۱۰) >په خپل خدای باور مه کوه او د هغه په هغې وعدې مه غولېږه چې زما په مقابل کې به د اورشلیم څخه دفاع وکړي. (۱۱) تا اورېدلي دي چې د آشور پاچاهانو د ټولو هېوادونو سره څه وکړل، هغه یې په بشپړه توګه له منځه یوړل. آیا فکر کوې چې ته به وژغورل شي؟ (۱۲) زما نیکونو د جوزان، حاران او رصف ښارونه له منځه یوړل او د عدن هغه خلک چې په تلسار کې اوسېدل، ووژل او د هغوی د خدایانو څخه هېڅ یو هغوی ونه ژغورل. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروایم، هینع او عوا د ښارونو پاچاهان چېرته دي؟<

(۱۴) حزقيا پاچا د استازو څخه لیک واخیست او هغه یې ولوست. بیا هغه د څښتن کور ته لاړ، هغه لیک یې د څښتن په حضور کې پرانیست (۱۵) او داسې دعا یې وکړه: >ای د اسراییلو څښتن خدایه، چې د آسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت ناست یې، تا اسمانونه او ځمکه پیدا کړي دي. ته یوازې خدای یې چې د نړۍ په ټولو پاچاهو باندې پاچاهي کوي. (۱۶) نو ای څښتنه، وګوره چې په مونږ باندې څه تېرېږي. ای ژوندي خدایه! د سنخاریب خبرې واوره، چې ستا سپکاوی کوي. (۱۷) دا رښتیا ده، ای څښتنه، چې د آشور پاچاهانو ډېر قومونه له منځه وړي دي، د هغوی هېوادونه یې وران کړي دي (۱۸) او د هغوی خدایان یې سوځولي دي. هغه خدایان نه وو، هغه یواځې د لرګیو او تیږو هغه بتان وو چې د انسان په لاسونو جوړ شوي وو. (۱۹) نو زمونږ څښتن خدایه، مونږ د آشوريانو څخه وژغوره، ترڅو د نړۍ ټول قومونه په دې پوه شي چې، ای څښتنه، یواځې ته خدای یې.<

د اشعيا پیغام حزقيا ته

(اشعيا ۳۷: ۲۱ - ۳۸)

(۲۰) نو د آموص زوی اشعيا حزقيا پاچا ته دا پیغام ورولېږه: >د اسراییلو څښتن خدای داسې فرمایي: د آشور د پاچا سنخاریب په هکله مې ستا دعا قبوله کړه. (۲۱) نو زه د هغه په ځواب کې داسې وایم: اورشلیم د یوې نجلی په شان دی چې ستا څخه کرکه کوي او په تا باندې ملنډې وهي. کله چې ته تښتې، نو هغوی په تا پورې خدا کوي. (۲۲) ای سنخاریبه! تا ماته، د اسراییلو سپېڅلي خدای ته کفر ویلی، خپل آواز دې اوچت کړی او ملنډې دې وهلې دي. (۲۳) تا په خپلو استازو باندې زه، څښتن سپک کړم او د خپل ځان په اړه دې داسې لایې وهلې دي: ما خپلې جنگي ګاډۍ د لښان ډېرو لوړو ځایونو ته خپزولې دي، د هغه ځنګل تر ټولو دننني ځای ته ورننوتی يم او د سیر او سروې ډېرې ښې ونې مې پرې کړې دي. (۲۴) ما په مصر کې په خپلو پښو باندې هر سیند وچ کړ او په پردیو هېوادونو کې مې د هغو کوهیانو اوبه وڅښلې چې ما کیندلي وو.

(۲۵) آیا تا دا نه دي اورېدلي چې دا هرڅه مې پخوا پلان کړي وو او حتی په دې نه پوهېږې چې دا یواځې زه وم چې دا پرېکړه مې وکړه چې ته به دا

کار کوي؟ ته مې پرېښودلې چې هغه ځواکمن ښارونه وران کړې. (۲۶) د هغو ځايونو خلک کمزوري او ډېر سخت وارخطا شول. هغوی د پټيو د بوټو يا د هغو تنکيو وښو په شان وو چې د کوټو په سر باندې شنه کيږي او د پخېدلو څخه مخکې سوځيږي.

(۲۷) مگر زه خبر يم چې ته چېرته اوسېږې او څه وخت ځې او راځې. دغه راز زه پوهېږم چې څومره ماته په قهر يې. (۲۸) ستا غرور مې ليدلی دی او هم هغه سخته کرکه مې ليدلې ده چې ته يې زما څخه لرې. نو زه به ستا په پوزه کې چنگک او ستا په خوله کې قيضه واچوم. بيا به دې هغه ځای ته بېرته يوځم له کومه ځايه چې راغلی وي.

(۲۹) بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: <دا به د هغه څه نښه وي چې پېښ به شي. سړکال او راتلونکی کال به ته هغه غلې دانې وخورې چې په خپله شنې کيږي، مگر په درېم کال به ته وکولای شي چې خپلې غلې دانې وکړې او حاصل به يې واخلي او د انگورو ټاکنه به وکړې او انگور به يې وخورې. (۳۰) هغوی چې په يهودا کې ژوندي پاتې دي د نباتاتو په شان به په ځمکه کې ژورې ريښې وکړي او مېوه به ونيسي. (۳۱) په اورشليم او د صهيون په غره کې به يو شمېر خلک ژوندي پاتې شي، ځکه چې څښتن ټينگه پرېکړه کړې ده چې داسې به وشي.>

(۳۲) څښتن د آشور د پاچا په هکله داسې وايي: <هغه به دې ښار ته داخل نه شي او يو غشی به هم په هغه باندې گوزار نه کړي. هېڅ عسکر به د خپلو سپرونو سره هغه ښار ته ورنژدې نه شي او د هغه شاوخوا به د خاورو ډېری جوړې نه کړي. (۳۳) څښتن داسې وايي: په هغې لارې چې هغه راغلی دی بېرته به په هماغه لار لار شي او ښار ته به داخل نه شي. (۳۴) زه به د دې ښار څخه د خپل ځان په اړه او د خپلې هغې ژمنې په اړه چې د خپل خدمتگار داود سره مې کړې وه، دفاع وکړم او هغه به وساتم.>

(۳۵) په هماغه شپه د څښتن فرېښته د آشوريانو کمپ ته ورغله او ۱۸۵۰۰۰ عسکر يې ووژل. کله چې سهار وختي پاتې خلک راپاڅېدل نو ويې ليدل چې په هغه ځای کې مړي پراته دي. (۳۶) نو سنخاريب پاچا بېرته آشور ته ستون شو او د نينوا په ښار کې اوسېده. (۳۷) يوه ورځ چې هغه د خپل خدای نسرود د عبادت په ځای کې عبادت کاوه، د هغه دوو زامنو ادرملک او شرازر په خپلو تورو باندې هغه وواژه او بيا هغوی د ارارات خاورې ته وتښتېدل. د هغه بل زوی چې اسرحدون نومېده د هغه په ځای پاچا شو.

د حزقيا ناروغي او بېرته روغېدل

(دويم تواريخ ۳۲: ۲۴ - ۲۶ او اشعيا ۳۸: ۱ - ۸، ۳۸: ۲۱ - ۲۲)

۲۰ (۱) په هغو ورځو کې حزقيا پاچا ناروغ شو او مرگ ته نژدې ؤ. د آموص زوی اشعيا نبي ورغی چې هغه وويني او هغه ته يې وويل: <څښتن فرمايي چې خپل ټول کارونه دې برابر کړه، ځکه چې ته مړ کيږې او روغ به نه شي.>

(۲) حزقيا خپل مخ دېوال ته واړاوه او دعا يې وکړه: (۳) <ای څښتنه، دا در په ياد کړه چې ما د زړه له کومي ستا خدمت کړی دی، تاته وفادار وم او تل مې دا کونښن کړی دی چې هغه کار وکړم چې تا راڅخه غوښتنه کړې ده.> بيا يې ډېر سخت وژړل.

(۴) اشعيا د پاچا څخه لار، خو مخکې له دې چې هغه د مانې د منځنۍ حوډلې څخه تېر شي څښتن هغه ته وفرمايل: (۵) <بېرته لار شه او زما د قوم مشر حزقيا ته ووايه: ستا د نيکه داود څښتن خدای داسې فرمايي: ما ستا دعا قبوله کړه او ستا اوښکې مې وليدلې، زه به تاته شفا درکړم. په درېمه ورځ به ته زما په کور کې عبادت وکړې. (۶) زه به ستا ژوند پنځلس کاله نور هم زيات کړم. زه به تا او دغه ښار د آشور د پاچا له لاسه وژغورم. زه به د دې ښار څخه د خپل ځان او خپل خدمتگار داود په خاطر دفاع وکړم.> (۷) بيا اشعيا د حزقيا خدمتگارانو ته وويل: <دا انځرو مرهم تياره کړئ.> هغوی همداسې وکړل او هغه يې د هغه په دانه باندې کېښودل او هغه روغ شو.

۸) حزقيا د اشعيا څخه پوښتنه وکړه: <هغه به کومه نښه وي چې څښتن به ما روغ کړي او زه به په درېمه ورځ د څښتن کور ته لاړ شم؟> ۹) اشعيا ځواب ورکړ: <څښتن به تاته يوه داسې نښه درکړي چې دا ثابته کړي چې هغه په خپلې وعدې باندې ولاړ دی. نو اوس ووايه چې په زينه باندې دې د لمر سيوری لس پورې مخکې لاړ شي يا لس پورې وروسته؟>

۱۰) حزقيا ورته وويل: <سيوری تل مخکې ځي او دا اسانه کار دی. زه غواړم چې سيوری دې لس پورې شاته لاړ شي.>

۱۱) نو اشعيا نبي په څښتن باندې غږ وکړ او څښتن هغه سيوری چې د آحاز په زينه باندې راکوز شوی ؤ لس پورې وروسته کړ.

د بابل استازي

(اشعيا ۳۹: ۱ - ۸)

۱۲) په همدې وخت کې د بابل پاچا د بلدان زوی، مرو دک بلدان خبر شو چې حزقيا پاچا ناروغ ؤ، نو هغه د خپلو استازو په لاس حزقيا ته يو ليک او سوغات وروولېرل. ۱۳) حزقيا استازو ته هرکلی ووايه او هغوی ته يې خپله شتمني، يعنې خپل سپين او سره زر، خپلې مسالې او عطرونه او خپل ټول عسکري سامان وروښودل. د هغه په تحويلخانو او يا د هغه په پاچاهۍ کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته يې نه وي ښودلی. ۱۴) بيا اشعيا نبي حزقيا پاچا ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <دا خلک له کوم ځای څخه راغلي وو او تاته يې څه وويل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی د يو ډېر ليرې وطن يعنې بابل څخه راغلي وو.>

۱۵) اشعيا پوښتنه وکړه: <ستا په مانۍ کې هغوی څه وليدل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی هرڅه وليدل. په تحويلخانو کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته مې نه وي ښودلی.>

۱۶) بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: <څښتن داسې فرمايي: ۱۷) داسې وخت راتلونکی دی چې هرڅه چې ستا په مانۍ کې دي او هرڅه چې ستا نيکونو تر نن ورځې پورې ذخيره کړي دي، هغه به بابل ته يوړل شي. هېڅ شی به پاتې نه شي. ۱۸) ستا د خپلې اولادې څخه به ځينې په اسارت يوړل شي او هغوی به خسيان شي چې د بابل د پاچا په مانۍ کې خدمت وکړي.>

۱۹) حزقيا پاچا فکر وکړ چې دا خبره دا معنی لري چې د هغه په ژوند کې به سوله او امنيت وي، نو هغه ځواب ورکړ: <هغه پيغام چې تا د څښتن له خوا ماته راکړ ښه پيغام دی.>

د حزقيا د پاچاهۍ پای

(دويم تواريخ ۳۲: ۳۲ - ۳۳)

۲۰) نور ټول هغه کارونه چې حزقيا پاچا کړي وو، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه او دا چې هغه څنگه حوض او کارېز جوړ کړ چې اورشلیم ته پکې اوبه راوړل کېدلې، هم شامل دي. ۲۱) حزقيا مړ شو او د هغه زوی منسي د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا منسي

۲۱) منسي دولس کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې پنځه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم حفصيه ؤ. (۲) منسي د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د هغو قومونو د ناوړه دودونو څخه پيروي وکړه چې څښتن د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم شړلي وو. (۳) هغه سيمه يز د عبادت ځايونه چې د هغه پلار حزقيا له منځه وړي وو، منسي هغه بېرته جوړ کړل. هغه د بلع د عبادت دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل او د اشيره بت يې جوړ کړ لکه څنگه چې د اسراييلو پاچا اخاب جوړ کړی ؤ. منسي د ستورو عبادت هم کاوه. (۴) هغه په اورشليم کې د څښتن په کور کې د نورو خدايانو دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل د کوم په اړه چې څښتن ويلي وو: <په دې ځای کې بايد زما عبادت وشي.> (۵) هغه د څښتن د کور په دواړو حويلو کې ستورو ته د عبادت دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل. (۶) هغه خپل زوی د سوځېدونکې نذرانې په توگه قرباني کړ. هغه به فالونه کتل او د فال کتونکو او کوډگرانو سره به يې مشورې کولې. هغه د څښتن په مقابل کې ډېره لويه گناه وکړه او د هغه قهر يې راپاراوه. (۷) هغه د اشيره بت د خدای په کور کې يعنې په هغه ځای کې کېښود چې د هغه په اړه څښتن داود او د هغه زوی سليمان ته داسې ويلي وو: <دلته په اورشليم کې، په دې کور کې، دا هغه ځای دی چې ما د اسراييلو د دولسو قبيلو د ټولې سيمې څخه غوره کړی دی چې تل به پکې زما عبادت کيږي.> (۸) که چېرې د اسراييلو قوم زما د ټولو حکمونو څخه اطاعت وکړي او د هغه ټول شريعت څخه پيروي وکړي چې زما خدمتگار موسی هغوی ته ورکړی دی، نو زه به پرېږدم چې هغوی د هغه وطن څخه وشړل شي چې ما د هغوی نيکونو ته ورکړی ؤ. (۹) مگر د يهودا خلکو د څښتن اطاعت ونه کړ او منسي په هغوی باندې د هغې څخه هم لويه گناه وکړه چې هغو قومونو کړي وه کوم چې څښتن د هېواد څخه د خپل قوم د وړاندې تگ په وخت کې شړلي وو.

(۱۰) څښتن د خپلو خدمتگارانو يعنې نبیانو په وسيله وويل: (۱۱) <منسي پاچا داسې ناوړه کارونه وکړل چې د اموريانو د کارونو څخه بدتر وو او په خپلو بتانو يې د يهودا خلک په گناه باندې اخته کړل.> (۱۲) نو زه د اسراييلو څښتن خدای به په اورشليم او يهودا باندې داسې بلا راولم چې هرڅوک خبر شي هغه به هک حيران شي. (۱۳) زه به اورشليم ته داسې سزا ورکړم لکه څنگه چې مې سامرې او د اسراييلو پاچا اخاب او د هغه اولادې ته ورکړې وه. زه به اورشليم د هغه د خلکو څخه داسې پاک کړم لکه د يو قاب خواړه چې په بشپړه توگه خوړل کيږي. (۱۴) هغه خلک چې ژوندي پاتې کيږي د هغو څخه به مخ واړوم او هغوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړم. هغوی به ورباندې فتح ومومي او وطن به يې لوټ کړي. (۱۵) زه د خپل قوم سره دا کار ځکه کوم چې هغوی داسې کارونه کړي دي چې زه ورڅخه کرکه لرم. له هغه وخت څخه چې د هغوی نيکونه د مصر څخه راوتلي دي تر نن ورځې پورې يې زما قهر راپارولی دی.>

(۱۶) برسېره پردې چې منسي د يهودا خلک د بت پرستی خواته واړول او د دې سبب شو چې هغوی د څښتن په مقابل کې گناه وکړي، هغه دومره ډېر بې گناه خلک ووژل چې د اورشليم په کوڅو کې وينې بهېدلې.

(۱۷) نور ټول هغه کارونه چې منسي کړي وو چې په هغو کې هغه گناهونه هم شامل دي چې هغه کړي وو، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۱۸) منسي مړ شو او د خپلې ماني په باغ کې يعنې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی آمون د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آمون

(دويم تواريخ ۳۳: ۲۱ - ۲۵)

(۱۹) آمون دوه ويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او دوه کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم مشلمت ؤ، هغه د حاروز لور وه چې د طبه د ښارگوټي څخه ؤ. (۲۰) هغه د خپل پلار منسي په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. (۲۱) هغه د خپل پلار لاره غوره کړه او د هغو بتانو عبادت يې وکړ چې د هغه پلار يې عبادت کاوه. (۲۲) هغه د خپلو نيکونو څښتن خدای پرېښود او د څښتن د حکمونو څخه يې سرغړونه وکړه.

(۲۳) د آمون درباريانو د هغه په مقابل کې دسيسه جوړه کړه او هغه يې په خپلې ماني کې په قتل ورساوه. (۲۴) د يهودا خلکو د آمون قاتلان ووژل او د

هغه زوی یوشیا یې د هغه په ځای پاچا کړ.

۲۵) د آمون د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۶) آمون په خپله هدیره کې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی یوشیا د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا یوشیا

(دویم تواریخ ۳۴: ۱ - ۲)

۲۲) یوشیا اته کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې یو دېرش کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم یديده ؤ، هغه د عدايه لور وه چې د بصقت د ښارگوټي څخه ؤ. ۲) یوشیا هغه کار کاوه چې د څښتن په نظر کې ښه ؤ. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره کړه او په ټینگه یې د څښتن د ټولو قوانینو اطاعت کاوه.

د موسی د شریعت د یو کتاب پیدا کېدل

(دویم تواریخ ۳۴: ۸ - ۲۸)

۳) د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال، هغه د اصلیا زوی شافان چې د مشلام لمسی ؤ او د دربار منشي ؤ د دغه حکم سره د څښتن کور ته ولېږه: ۴) >مشر کاهن حلقیا ته ورشه او د هغو پیسو مقدار معلوم کړه چې د څښتن د کور د دروازې ساتونکو د خلکو څخه راټولې کړې دي. ۵) هغوی ته ووايه چې دا پیسې هغو ټېکادارنو ته ورکړې چې د څښتن د کور د بیاجوړونې مسؤولیت لري. دوی باید هغه ۶) ترکانانو، معمارانو او خټگرانو ته ورکړي او همدارنگه هغه لرگي او توپل شوې تیرې دې واخلي چې په بیاجوړونه کې ورڅخه کار اخیستل کېږي. ۷) هغه خلک چې د کار مسؤولیت په غاړه لري هغوی صادق خلک دي، نو دې ته اړتیا نشته چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغواړو.<

۸) حلقیا، شافان منشي ته وویل: >ما دلته د څښتن په کور کې د شریعت یو کتاب موندلی دی.< هغه دا کتاب شافان ته ورکړ او هغه ولوست. ۹) نو شافان بېرته پاچا ته ورغی او هغه ته یې خبر ورکړ: >هغه پیسې چې د څښتن په کور کې وې هغه ستاسو خدمتگارانو واخیستې او هغو ټېکادارنو ته یې وروسپارلې چې د بیاجوړونې مسؤولیت یې په غاړه دی.< ۱۰) شافان زیاته کړه: >حلقیا ماته یو کتاب راکړی دی< او هغه یې پاچا ته په لوړ آواز ولوست.

۱۱) کله چې پاچا د شریعت د کتاب خبرې واورېدلې، له غمه یې خپل کالي وشلول. ۱۲) هغه حلقیا کاهن، د شافان زوی اخیقام، د میکایا زوی عکبور، شافان د دربار منشي او د پاچا خدمتگار عسایا ته دغه حکم ورکړ: ۱۳) >لاړ شئ او د څښتن سره زما او د یهودا د ټولو خلکو دپاره د دې کتاب د هدایاتو په اړه مشوره وکړئ. څښتن په مونږ باندې ډېر په قهر دی ځکه څه چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي زموږ نیکونو په هغو باندې عمل نه دي کړی.<

۱۴) حلقیا، اخیقام، عکبور، شافان او عسایا لاړل چې د یوې پیغمبرې سره چې حلدۀ نومېده، مشوره وکړي. هغه د اورشلیم د ښار په نوې سیمه کې اوسېدله (د هغې مېړه شلوم نومېده چې د تقوه زوی او د حرحس لمسی ؤ، هغه د خدای د کور د کالیو د ساتلو مسؤولیت په غاړه درلود). نو څه چې پېښ شوي وو هغې ته یې بیان کړل. ۱۵) هغې ورته وویل چې پاچا ته بېرته لاړ شي او هغه ته د اسراییلو د څښتن خدای دغه پیغام ورکړي: ۱۶) >څښتن داسې وایي: د دې کتاب د لیکنې په مطابق چې د یهودا پاچا لوستلی دی، زه به په دې ځای او د دې ځای په خلکو باندې بلا راولم. ۱۷) هغوی زه پرېښودم او نورو خدایانو ته یې خوشبویي وسوځولې، په خپلو ټولو کارونو یې زما قهر راپارولی دی. نو زما قهر به د اورشلیم په مقابل کې سوړ نه شي. ۱۸) خو د یهودا پاچا په اړه چې تاسو یې د څښتن د مشورې دپاره رالېږلي یئ هغه ته ووايئ چې د اسراییلو څښتن خدای وایي: تا د دې کتاب کلام

اورېدلی دی. (۱۹) کله چې تا واورېدل چې ما د دې ځای او د هغه د اوسېدونکو په ضد داسې خبرې وکړې چې هغه به ويجاړ او لعنتي شي، تا توبه وويستله، د تواضع سر دې زما په وړاندې تېټ کړ، خپل کالي دې وشلول او زما په مخکې دې وژړل، نو ما ستا دعا قبوله کړه. (۲۰) په دې خاطر زه به تا پرېږدم چې په آرامۍ سره مړ شي. ستا د مرگ څخه وروسته به اورشلیم په بلا اخته کړم. نو هغوی یوشیا پاچا ته دا پیغام وررساوه.

د یوشیا اصلاحات

(دویم تواریخ ۳:۳۴ - ۷:۳۴: ۲۹ - ۳۳)

۲۳ (۱) نو یوشیا پاچا د یهودا او اورشلیم ټول سپین ږيري خپل حضور ته راوغوښتل. (۲) هغه د یهودا د کلیو او ښارگوټو خلکو، د اورشلیم د ښار خلکو، کاهنانو، نبیانو او نورو ټولو خلکو سره چې شتمن او غریب پکې شامل وو د څښتن کور ته لاړ. پاچا د ټولو په مخکې په لوړ آواز سره د لوظ هغه ټول کتاب ولوست چې د څښتن په کور کې موندل شوی ؤ. (۳) پاچا د شاهي ستنې سره ودرېد او د څښتن سره یې لوظ وکړ چې د هغه اطاعت به کوي، د زړه له کومي به د هغه د قوانینو او حکمونو څخه پیروي کوي او هغه غوښتنې به عملي کوي چې په لوظنامې پورې تړلې دي او په دې کتاب کې لیکل شوي دي. ټول قوم ژمنه وکړه چې په دې لوظنامې باندې به ټینګ ودرېږي.

(۴) بیا پاچا مشر کاهن حلقیا، د هغه مرستیالو کاهنانو او د څښتن د کور د دروازې ساتونکو ته حکم وکړ چې هغه ټول شیان چې د بعل، د اشیره د بتانو او ستورو ته په عبادت کولو کې ورڅخه کار اخیستل کېده د څښتن د کور څخه راوباسي. وروسته پاچا دا ټول شیان د ښار څخه بیرون د قدرون په دره کې وسوځول او د هغو ایرې یې بیت ییل ته یوړلې. (۵) هغه کاهنان یې له کاره گوښه کړل چې د یهودا د پاچاهانو له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د یهودا د ښارونو او د اورشلیم په شاوخوا په عبادتځایونو کې خوشبويي وسوځوي. همدارنگه یې هغه ټول کاهنان چې بعل، لمر، سپوږمۍ او ستورو ته یې خوشبويي سوځولې، لیرې کړل. (۶) هغه د څښتن د کور څخه د اشیره بت لیرې کړ، هغه یې د ښار څخه وويست او د قدرون درې ته یې یووړ. هلته یې هغه وسوځاوه، د هغې ایره یې په گرد باندې بدله کړه او په عمومي هدیره باندې یې وشیندله. (۷) یوشیا هغه ودانۍ وړانې کړې چې د څښتن په کور کې وې او لواطت کارانو په هغې کې کار کاوه او هم په هغه ځای کې به ښځو د اشیره د بت دپاره چېنې گنډلې.

(۸) هغه کاهنان چې د یهودا په ښارونو کې اوسېدل، یوشیا هغوی اورشلیم ته راوستل. هغه په ټول وطن کې یعنې په شمال کې د جبع څخه نیولې په جنوب کې تر بئرشع پورې د قربانۍ هغه ځایونه ناپاکه وگرځول چې هلته به کاهنانو خوشبويي سوځولې. یوشیا هغه د قربانۍ ځایونه وړان کړل چې د ښار د والي یهوشع د دروازې په خوله کې او د ښار د دروازې کینې خواته وو. (۹) که څه هم دغو کاهنانو ته اجازه نه وه چې په اورشلیم کې څښتن ته د قربانۍ په ځای کې خدمت وکړي، مگر هغوی کولی شول چې هغه فطیره ډوډۍ وخورې چې د نورو کاهنانو دپاره پخېدله.

(۱۰) همدارنگه یوشیا پاچا د توفت د قربانۍ ځای هم ناپاکه وگرځاوه چې د حنوم په دره کې ؤ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولی چې خپل زوی یا خپله لور د سوځېدونکې نذرانې په توګه د مولک بت ته قرباني کړي. (۱۱) یوشیا د آسونو هغه مجسمې هم لیرې کړې چې د یهودا پاچاهانو لمر ته د عبادت کولو دپاره وقف کړې وې او هغه جنګي گاډۍ یې وسوځولې چې په دې عبادت کې به ورڅخه کار اخیستل کېده. (دا مجسمې د څښتن د کور په حوډلې کې، د هغې دروازې تر څنګ چې د یو لوړ رتبه درباري تنملک د اوسېدلو ځای ته نژدې وه، ساتل شوي وې.) (۱۲) یوشیا پاچا د قربانۍ هغه ځایونه چې د یهودا پاچاهانو د مانۍ په بام یعنې د آحاز پاچا په کوټې باندې جوړ کړي وو، د قربانۍ د هغو ځایونو سره یوځای وړان کړل چې منسي پاچا د خدای د کور په دوو حوډلیو کې جوړ کړي وو. هغه دا د قربانۍ ځایونه ټوټې ټوټې کړل او هغه یې د قدرون په درې کې وغورځول. (۱۳) یوشیا د قربانۍ هغه ځایونه ناپاک وگرځول چې سلیمان پاچا د اورشلیم په ختیځ کې او د فساد یعنې د گناه د غره په جنوب کې د ناوړه بتانو د عبادت دپاره جوړ کړي وو - یعنې د صیدون د خلکو بت عشتاروت، د موآب د خلکو بت کموش او د عمون د خلکو بت مولک دپاره. (۱۴) یوشیا پاچا د تیرو ستنې ټوټې ټوټې کړې، د اشیره بتان یې ويجاړ کړل او هغه ځمکه چې دغه بتان پکې ودرول شوي وو هغه یې د انسانانو په هډوکو باندې پټه کړه.

١٥) پرته له دې يوشيا هغه د قربانی ځای هم وران کړ چې په بیت ییل کې ؤ او د نباط د زوی یروبعام پاچا له خوا چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ جوړ شوی ؤ. یوشیا د قربانی ځای راوغورځاوه، د هغه تیرې یې توتې توتې کړې او په گرد یې بدلې کړې. هغه د اشیره بت هم وسوځاوه. ١٦) بیا یوشیا شاوخوا وکتل او په غونډۍ باندې یې یوه هدیره ولیده. د هغو څخه یې هډوکي راوویستل، د قربانی په ځای کې یې وسوځول او په دې ډول هغه د قربانی ځای ناپاکه کړ. لکه څنگه چې د خدای نبي یروبعام ته وړاندوینه کړې وه کټ مټ هماغسې وشول.

١٧) یوشیا پاچا شاوخوا وکتل او یوه غټه تیره یې ولیدله. هغه پوښتنه وکړه: <هغه څه شی دی؟>

د بیت ییل خلکو ځواب ورکړ: <دا د هغه نبي زیارت دی چې د یهودا څخه راغلی ؤ او د هغو کارونو وړاندوینه یې کړې وه چې تا د قربانی د دې ځای سره وکړل.>

١٨) یوشیا امر وکړ: <هغه په خپل حال پرېږدئ، د هغه هډوکي دې بېځایه نه شي.> نو نه د هغه نبي هډوکي بېځایه شول او نه د هغه بل نبي هډوکي چې د سامرې څخه راغلی ؤ.

١٩) یوشیا پاچا په هر ښار کې هغه بتخانې وړانې کړې چې د اسراییلو د پاچاهانو له خوا جوړې شوې وې او د هغو په سبب یې د څښتن قهر راپارولی ؤ. هغه د قربانیو د دې ټولو ځایونو سره داسې کار وکړ لکه څنگه چې هغه په بیت ییل کې کړی ؤ. ٢٠) هغه د بتخانو هغه ټول کاهنان چې هلته یې خدمت کاوه د قربانیو په ځایونو باندې ووزل او د قربانی په ټولو ځایونو باندې یې د انسان هډوکي وسوځول. بیا هغه اورشليم ته ستون شو.

یوشیا او د فسحې اختر لمانځنه

(دویم تواریخ ٣٥: ١-١٩)

٢١) یوشیا خلکو ته امر وکړ: <لکه څنگه چې د لوظ په کتاب کې لیکل شوي دي، د خپل څښتن خدای د عزت په خاطر د فسحې اختر ولمانځئ.>

٢٢) له هغه وخت راهیسې چې قاضیانو په قوم باندې حکومت کاوه، د اسراییلو او یهودا د پاچاهانو په وخت کې هېڅ کله دا اختر په دې ډول نه ؤ

لمانځل شوی. مگر د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال د فسحې اختر په اورشليم کې ولمانځل شو.

د یوشیا نور بدلونونه

٢٣) د دې دپاره چې د هغه کتاب لیکل شوي قوانین عملي شي، کوم چې مشر کاهن حلقیا د څښتن په کور کې موندلی ؤ، نو یوشیا پاچا د اورشليم او یهودا څخه ټول جادوگران او فال کتونکي، ټول کورني خدایان، بتان او د بت پرستی ټول شیان له منځه یوړل. ٢٤) یوشیا پاچا د زړه له کومي او په خپل ټول فکر او قوت سره د څښتن خدمت وکړ او د موسی^۱ د ټول شریعت څخه یې اطاعت وکړ. د هغه څخه نه مخکې داسې پاچا ؤ او نه وروسته.

٢٥) مگر د هغو کارونو په سبب چې منسي پاچا کړي وو، څښتن په یهودا باندې ډېر په قهر شوی ؤ او لا هم د هغه قهر سوړ شوی نه ؤ. ٢٦) څښتن وویل: <زه به د یهودا سره هغه کار وکړم کوم چې ما د اسراییلو سره کړی ؤ. زه به د یهودا خلک د خپل حضور څخه وشړم او زه به اورشليم یعنې هغه ښار چې ما غوره کړی ؤ او خپل کور یعنې هغه ځای چې ما ویلي وو چې هلته باید زما عبادت وشي پرېږدم او هغه به رد کړم.>

د یوشیا مړینه

(دویم تواریخ ٣٥: ٢٠ - ٣٦: ١)

٢٨) د یوشیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٢٩) هغه وخت چې یوشیا

پاچا و، د مصر فرعون نیکو د خپل لښکر سره د فرات سیند ته لار چې د آشور پاچا سره مرسته وکړي. یوشیا پاچا لار چې د هغه سره جگړه وکړي، مگر فرعون نیکو د هغه سره مخامخ شو او هغه یې په مجدو کې وواژه. (۲۰) د هغه درباریانو د هغه مړی په جنگي گاډۍ کې کېښود، بېرته یې اورشلیم ته یووړ او په خپله هدیره کې یې ښخ کړ. د یهودا خلکو د یوشیا زوی یهوآحاز سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې خپل پاچا وټاکه.

د یهودا پاچا یهوآحاز

(دویم تواریخ ۳۶: ۲ - ۴)

(۲۱) یهوآحاز دروېشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او درې میاشتې یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه چې د لښه د ښار څخه ؤ. (۲۲) هغه د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. (۲۳) د مصر فرعون نیکو، یهوآحاز د حمات د خاورې په ربیله کې په زندان کې واچاوه. په دې ډول د یهوآحاز پاچاهي پای ته ورسېدله. بیا نیکو د یهودا خلک مجبور کړل چې هغه ته درې زره او څلورسوه کیلوگرامه سپین زر او څلوردرېش کیلوگرامه سره زر باج ورکړي. (۲۴) فرعون نیکو، الباقیم د یوشیا بل زوی د خپل پلار په ځای پاچا وټاکه او د الباقیم نوم یې په یهوایقیم باندې بدل کړ. یهوآحاز د نیکو له خوا مصر ته یوړل شو او هلته مړ شو.

د یهودا پاچا یهوایقیم

(دویم تواریخ ۳۶: ۵ - ۸)

(۲۵) یهوایقیم پاچا سپین او سره زر د مصر پاچا نیکو ته د باج په توگه ورکړل. د غوښتل شوو پیسو د راټولولو دپاره یې د هېواد د خلکو څخه د هغوی د شتمنی په تناسب مالیه راټوله کړه.

(۲۶) یهوایقیم پنځه وېشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې یوولس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبیده نومېدله او د فدایا لور وه چې د رومه د ښارگوټي څخه ؤ. (۲۷) یهوایقیم د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه.

۲۴ (۱) د یهوایقیم د پاچاهۍ په وخت کې د بابل پاچا نبوکدنصر په یهودا باندې برید وکړ او یهوایقیم درې کاله هغه ته غاړه کېښودله، وروسته بیا هغه یاغي شو. (۲) لکه څنګه چې څښتن د خپلو خدمتګارو نبیانو په وسیله ویلي وو نو هغه د یهودا په ضد د بابلیانو، سوریانو، موآبیانو او عمونیانو څخه وسله والې ډلې ولېږلې، ترڅو یهودا له منځه یوسي. (۳) دا هرڅه په رښتیا سره د څښتن د حکم سره سم په یهودا باندې وشول. دا د دې دپاره وشول چې د یهودا خلک د هغو گناهونو له کبله چې منسي پاچا کړي وو د څښتن د حضور څخه وشړل شي. (۴) په ځانګړي ډول منسي د اورشلیم کوڅې په وینو ډکې کړې. د هغو بې گناه خلکو په سبب چې هغه وژلي وو، څښتن نه غوښتل چې هغه وبخښي.

(۵) د یهوایقیم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۶) یهوایقیم مړ شو او د هغه زوی یهوایکین د هغه په ځای پاچا شو.

(۷) د مصر فرعون او د هغه لښکر بیا هېڅکله د مصر څخه ونه وتل، ځکه چې د بابل پاچا هغه ټوله سیمه چې په مصر پورې تړلې وه یعنې د فرات د سیند څخه د مصر تر شمالي پولې پورې د خپل واک لاندې راوستې وه.

د یهودا پاچا یهوایکین

(دویم تواریخ ۳۶: ۹ - ۱۰)

۸) یهوياکين اتلس کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې درې مياشتې پاچاهي وکړه. د هغه مور نحوشطا نومېدله او د الناتان لور وه چې د اورشليم څخه ؤ. ۹) يهوياکين د خپل پلار لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې يې گناه وکړه.

۱۰) د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د بابليانو لښکر چې د نبوکدنصر پاچا منصبدارانو يې مشري کوله، اورشليم ته ورغلل او هغه يې کلابند کړ. ۱۱) د محاصرې په وخت کې خپله نبوکدنصر اورشليم ته راغی. ۱۲) يهوياکين پاچا د خپلې مور، خپلو خدمتگارانو، خپلو منصبدارانو او د مانې د درباريانو سره بابليانو ته تسليم شو. نبوکدنصر د خپلې پاچاهۍ په اتم کال يهوياکين اسير کړ. ۱۳) نبوکدنصر د څښتن د کور او د مانې ټولې خزاني بابل ته يوړې. همدارنگه هغه د سرو زرو هغه ټول سامان چې سليمان پاچا د څښتن د کور دپاره جوړ کړی ؤ، ټوټې ټوټې کړ. دا هرڅه د څښتن د وړاندوينې سره سم سرته ورسېدل. ۱۴) نبوکدنصر د اورشليم خلک او ټول منصبداران او جنگيالن د اسيرانو په توگه بوتلل چې د دې ټولو شمېر لسو زرو تنو ته رسېده. هغه کسبگران هم د آهنگرانو په شمول بوتلل او يواځې ډېر غريب خلک يې په يهودا کې پرېښودل.

۱۵) نبوکدنصر، يهوياکين د هغه د مور، ښځو، درباريانو او د يهودا د مشرانو سره د اسير په توگه بابل ته يووړ. ۱۶) همدارنگه نبوکدنصر اووه زره جنگي نفر او زر نفره کسبگر چې په هغو کې آهنگران هم شامل وو، بابل ته بوتلل. هغه ټول په جگړه کې قوي او تکړه وو.

۱۷) نبوکدنصر د يهوياکين تره، متنيا د يهودا پاچا وټاکه او د هغه نوم يې په صدقيا باندې بدل کړ.

د يهودا پاچا صدقيا

(دويم تواريخ ۳۶: ۱۱-۱۲ او ارميا ۵۲: ۱-۳)

۱۸) صدقيا يوويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه يوولس کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارميا لور وه چې د لښکر د ښار څخه ؤ. ۱۹) صدقيا پاچا کټ مټ د يهوياقيم پاچا په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. ۲۰) څښتن د اورشليم او يهودا په خلکو باندې دومره په قهر شو چې هغوی يې د خپل حضور څخه وشړل.

نو صدقيا د بابل د پاچا نبوکدنصر په مقابل کې ياغي شو.

د اورشليم سقوط

(دويم تواريخ ۳۶: ۱۳-۲۱ او ارميا ۵۲: ۳-۱۱)

۲۵) نو د صدقيا د پاچاهۍ د نهم کال د لسمې مياشتې په لسمه ورځ نبوکدنصر د خپل ټول لښکر سره اورشليم ته راغی. هغوی د ښار څخه بيرون خپلې خېمې ودرولې او د هغه گردچاپېره يې د خاورو څخه جوړ شوي دېوال ته د ختلو لاره جوړه کړه. ۲۶) اورشليم يې د صدقيا د پاچاهۍ تر يوولسم کاله پورې تر محاصرې لاندې ونيو. ۲۷) د هماغه کال د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ دومره سخته قحطي شوه چې خلکو ته د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو. ۲۸) او بابليانو د ښار دېوالونه سوري کړل. که څه هم ښار د هغوی له خوا کلابند ؤ د شپې له خوا پاچا او ټول عسکر وتښتېدل. هغوی د شاهي باغ د هغې دروازې له لارې لاړل چې د دوو دېوالونو په منځ کې وه او د اردن د درې خواته روان شول. ۲۹) مگر د بابليانو لښکر پاچا تعقيب کړ او د اريحا ډاگ ته نژدې هغه پسې ورورسېدل. نو د هغه ټولو عسکرو هغه پرېښود او هرې خواته خپاره شول. ۳۰) صدقيا ونيول شو او نبوکدنصر پاچا ته چې په ريبله کې ؤ يوړل شو. په هغه ځای کې نبوکدنصر، صدقيا محاکمه کړ او هغه په سزا محکوم شو. ۳۱) د صدقيا زامن يې د هغه په منځ کې ووژل. د صدقيا سترگې يې راوويستلې، په زنجيرونو يې وټاړه او بابل ته يې يووړ.

۱۸ د بابل د پاچا نبوکدنصر د پاچاهۍ د نولسم کال د پنځمې میاشتې په اوومه ورځ، نبوزرادان د پاچا سلاکار او د هغه د ساتونکو قوماندان اورشلیم ته ورننوت. ۱۹ هغه د څښتن کور، شاهي ماڼۍ او په اورشلیم کې ټولې مهمې ودانۍ وسوځولې. ۲۰ او د هغه ټولو عسکرو چې د هغه سره وو د ښار دېوالونه راوغورځول. ۲۱ بیا نبوزرادان هغه خلک چې په ښار کې پاتې وو، د هغو نفرو په شمول چې بابلیانو ته تسلیم شوي وو، بابل ته بوتلل. ۲۲ مگر هغه په یهودا کې ځینې غریب خلک پرېښودل چې د انگورو په باغونو او پتیو کې کار وکړي.

۱۳ بابلیانو هغه برنجي ستنې او گاډۍ گانې چې د څښتن په کور کې وې د لویې برنجي ټانکې سره یوځای ټوټې ټوټې کړلې او ټول برنج یې بابل ته یوړل. ۱۴ همدارنگه هغوی بېلچې، د قربانۍ د ځای څخه د ایرو د لیرې کولو لوبڼې، د څراغونو د پلټو پاکوونکي، د قربانیو د وینو کاسې، د خوشبویۍ د سوځولو کاسې او نور ټول هغه برنجي سامان چې د خدای په کور کې د خدمت دپاره ورڅخه کار اخیستل کېده، یوړل. ۱۵ هغوی هغه ټول شیان هم یوړل چې د سرو یا سپینو زرو څخه جوړ شوي وو چې په هغو کې د وینو د شیندلو کاسې او د اور لوبڼې شامل وو. ۱۶ دوه برنجي ستنې، برنجي گاډۍ گانې او لویه برنجي ټانکې، چې سلیمان د څښتن د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره درانده وو چې نه وزن کېدل. ۱۷ دواړه ستنې یو شان وې. د هرې ستنې لوړوالی اته متره ؤ چې د هغه په سر باندې برنجي تاج ؤ چې یو متر او دېرش سانتی لوړوالی یې درلود. د هر تاج گردچاپېره یو برنجي جال ؤ چې په برنجي انارو باندې ښکلی کړای شوی ؤ.

بابل ته د یهودا د خلکو اسارت

(ارمیا ۵۲: ۲۴ - ۲۷)

۱۸ برسېره پردې، نبوزرادان قوماندان، مشر کاهن سرايا، دویم کاهن سفنیا او د خدای د کور درې مهم ماموران د اسیرانو په توگه ونيول. ۱۹ نبوزرادان د هغه ښار څخه د لښکرو قوماندان، د پاچا هغه پنځه شخصي سلاکاران چې په ښار کې پاتې وو، د قوماندان مرستیال چې د جگړې دپاره د عسکرو د راغونډولو مسؤول ؤ او نور شپېته تنه ونيول. ۲۰ نبوزرادان هغوی د بابل پاچا ته چې د حمات په خاوره کې د ریبله په ښار کې ؤ، بوتلل. ۲۱ نو پاچا هغوی هلته اعدام کړل.

د یهودا خلک جلاوطني شول.

د یهودا والي جدلیا

(ارمیا ۴۰: ۷ - ۹، ۴۱: ۱ - ۳)

۲۲ د بابل پاچا نبوکدنصر د اخیقام زوی جدلیا چې د شافان لمسی ؤ، هغه یې د هغو ټولو نفرو چې بابل ته نه وو وړل شوي او په یهودا کې پاتې وو د والي په توگه وټاکه. ۲۳ کله چې د یهودا عسکري منصبدارانو او عسکرو چې تسلیم شوي نه وو، واورېدل چې د بابل پاچا، جدلیا د والي په توگه ټاکلی دی، هغوی په مصفې کې د جدلیا سره وکتل. هغه منصبداران دا وو: اسماعیل د نتنیا زوی، یوحانان د قریح زوی، سرايا د تنحومت زوی چې د نطوفې د ښارگوټي اوسېدونکی ؤ او یازنیا چې د معکې څخه ؤ. ۲۴ جدلیا د هغوی سره قسم وخور: <تاسو باید ډاډه اوسئ.> زیاته یې کړه: <د بابل د پاچا د مامورانو څخه مه وپرېږئ. په دې خاوره کې واوسېږئ او د پاچا خدمت وکړئ، نو ستاسو ټول کارونه به ښه په مخ روان وي.>

۲۵ مگر د هماغه کال په اوومه میاشت اسماعیل چې د نتنیا زوی، د الیشمع لمسی او د شاهي کورنۍ غړی ؤ، د لسو نفرو سره مصفې ته لاړ، په جدلیا باندې یې برید وکړ او هغه یې وواژه. همدارنگه هغه یهودیان او بابلیان یې هم ووژل چې د هغه سره په هغه ځای کې وو. ۲۶ بیا ټول خلک که غریبان

د یهوياکين آزادي

(ارميا ۵۲: ۳۱ - ۳۴)

۲۷ د یهودا د پاچا یهوياکين د جلاوطنۍ د اووه دېرشم کال د دولسمې میاشتې په اووه ویشتمه ورځ، اویل مروودک د بابل پاچا شو. هغه یهوياکين د زندان څخه آزاد کړ. ۲۸ اویل مروودک د هغه سره په مهربانۍ چلند وکړ او هغه ته یې د هغو پاچاهانو په پرتله چې د هغه سره په بابل کې اوسېدل ډېر لوړ مقام ورکړ. ۲۹ نو یهوياکين نور د زندان کالي وانغوستل، او د ژوند تر پایه پورې یې د پاچا په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. ۳۰ ترڅو پورې چې یهوياکين ژوندی ؤ د پاچا له خوا هغه ته به هره ورځ د هغه د اړتیاوو مصرف ورکول کېده.